

KONTRAST

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 460 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23 ΜΑΡΤΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

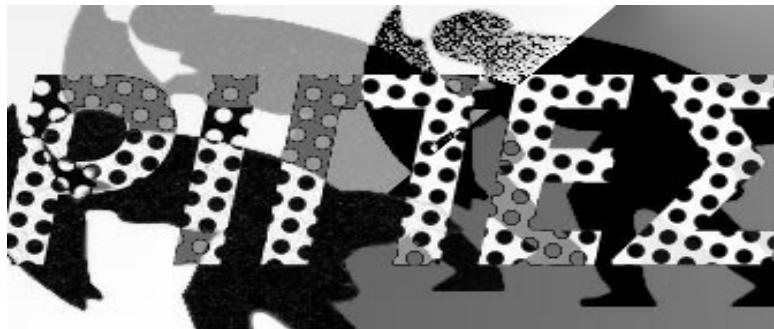
79 και '91 ΜΑΣ ΟΞΕΙΧΝΟΥΝ ΚΑΤΑ ΔΡΟΜΟ
ΜΕ ΟΠΛΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΔΡΟΜΟ
ΘΑ ΡΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΑΔΙΗΨΗ ΝΟΜΟ
ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΝΙΚΗ

Όσο υπάρχουν όνειρα,
θα υπάρχουν και
αυτοχές

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

24/3: Ημέρα κατά της φυματίωσης - Λάριος: Ημέρα στρατού - ΗΠΑ: Ημέρα αγροτών 24/3/1924: Κατάργηση βασιλείας - έκπτωση η δυναστεία Γλίξμπουργκ 24/3/1999: Αρχή βομβαρδισμών NATO στο Κοσσυφοπέδιο 24/3/1955: Νόμος επιτρέπει για πρώτη φορά πρόσληψη ελληνίδων στο δημόσιο 24/3/1936: Ιδρυση υφυπουργείου εμπορικής ναυτιλίας 25/3/1957: Συμφωνία Ρώμης - Ιδρυση Ευρωπαϊκής Κοινής Αγοράς 25/3/1821: Κήρυξη ελληνικής επανάστασης 25/3/1932: Αποκαλυπτήρια μνημείου άγνωστου στρατιώτη 25/3/1983: Επιστρέφει στην Ελλάδα ο αυτοεξόριστος ηγέτης του ΔΣ Μάρκος Βαφειάδης 26/3: Μπανγκλαντές: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 26/3/1780: Εκδοση πρώτης κυριακάτικης εφημερίδας ("Sunday Monitor") 26/3/1893: Γέννηση Palmiro Togliatti 26/3/1979: Συμφωνία Camp David μεταξύ Ισραήλ - Αιγύπτου 27/3: Πλαγκόμια ημέρα θεάτρου 27/3/1994: Νίκη Σίλβιο Μπερλουσκόνι στις εκλογές 27/3/1995: Ο Νέλσον Μαντέλα απομακρύνει την εν διαστάσει σύζυγο και επικρήτια του Γουΐν Μαντέλα από το υφυπουργείο παιδείας, όπου την είχε διορίσει ο ίδιος 27/3/1973: Ο Μάρλον Μπράντο αφεντίζει το Οσκαρ ταινίας "Ο νόνος", σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την ταπεινωτική αντιμετώπιση των ινδιάνων της Αμερικής 27/3/1991: Η Αλέκα Παπαφίγγα εκλέγεται Γ.Γ. του Κ.Κ.Ε. 27/3/1952: Απόπειρα δολοφονίας καγκελάριου Adenauer 27/3/1968: Ο Suharto διοδέχεται τον Sukarno στην προεδρία της Ινδονησίας 28/3: Τσεχοσλοβακία: Ημέρα δασκάλων 28/3/1939: Επικράτηση Φράνκο μετά τον εμφύλιο 28/3/1957: Απελευθέρωση Μακάριου 28/3/1978: Σύλληψη Φιλίππου - Σοφίας Κυρίτση 28/3/2001: Τελευταία πτήση από αεροδρόμιο Ελληνικού 28/3/1943: Θάνατος Sergei Vasilyevich Rachmaninoff (69 χρ.) 28/3/1866: Κυκλοφορία πρώτου ασθενοφόρου 28/3/2000: Ο Βλαντιμίρ Πούτιν εκλέγεται πρόεδρος Ρωσίας 29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) 29/3/1973: Αποχώρηση αμερικανών από Νότιο Βιετνάμ - απελευθέρωση τελευταίων 67 αμερικανών αιχμαλώτων από Ανόι 29/3/1430: Άλωση Θεσσαλονίκης από τούρκους 29/3/1971: Ο Τίτο επισκέπτεται το Βατικανό 29/3/1949: Εγκαίνια διώρυγας Κορίνθου 29/3/1798: Δημιουργία Έλβετίας 29/3/1985: Ο Χρήστος Σαρτζετάκης εκλέγεται ΠτΔ 30/3: Πλαγκόμια ημέρα αντισύλληψης 30/3/1981: Απόπειρα δολοφονίας Rónalνt Rēyγκαν (John Hinckley) 30/3/1915: Γέννηση Francisco Sabaté 30/3/1952: Εκτέλεση Μπελογιάννη, Μπάτση, Αργυριάδη και Καλούμενου 30/3/1968: Πρώτο φύλλο παράνομου "Πίζοπάστη" 30/3/1282: "Σικελικός Επερινός" (σφραγή χιλιάδων ώμων σικελών από Κάρολο) 30/3/1867: Η Ρωσία πουλάει την Αλάσκα στις ΗΠΑ έναντι 7,2 εκατομμυρίων δολαρίων 30/3/1968: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος λανσάρει το σύνθημα "Ελλάς ελλήνων χριστιανών", συνοδεύοντάς το με διαγραφή αγροτικών χρεών 30/3/1896: Θάνατος Χαρλασού Τρικούπη 30/3/1672: Γέννηση τσάρου Μέγα Πέτρου.

● Ποιος καδόταν πρώτο τραπέζι πίστα στο συνέδριο της ΓΣΕΕ; ●●● Ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος Ν. Γκαργκάνας ●●● Ο «λαγός» όλων των κυβερνήσεων για τη λήψη ακόμα πιο σκληρών αντεργατικών μέτρων ●●● Ο άνδρωπος που δεν διστάζει να διακηρύξει (λες και κόλλησε η βελόνα) πως για την οικονομική κακοδαιμονία φταίνε οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι που... παίρνουν πάρα πολλά ●●● Είναι αυτό που λένε: μια φωτογραφία χίλιες λέξεις ●●● ΜΑΤ και Κύπριοι φασίστες χέριχερι κυνηγούσαν αναρχικούς στη Θεσσαλονίκη ●●● Κι ύστερα έψαλαν όλοι μαζί τον εδνικό ύμνο ●●● Χεισμένος έτρεχε να φύγει από το αεροπλάνο του ο πρωθυπουργός της Αυστραλίας ●●● Βγήκαν κάποιοι καπνοί, βρισκόταν πάνω από το Ιράκ, σου λέει «πάει, μου τη μπουμπούνισαν» ●●● Αμήν και πότε ●●● Ποιον ονομάζουν «Μητσοτάκη του ΣΥΝ» τα στελέχη της Κουμουνδούρου; ●●● Ελα μου ντε ●●● Πρέπει να τον στενοχωρεί πάντως πολύ αυτός

χαρακτηρισμός ●●● Οχι για τη σύγκριση με τον Μητσοτάκη, αλλά γιατί ο Μητσοτάκης δεν κατάφερε να εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας, μολονότι αλληδιάριζε προς τα εκεί ●●● Κιλτίδης κατά Τσιτουρίδη, Πλανάρας και Μάκαρος κατά Βύρωνα, Βρεττός υπέρ Πάγκαλου ●●● Απιμη προεκλογική περίοδο, κάνεις τους φίλους εχθρούς και τους εχθρούς φίλους ●●● Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε την ενόχληση μερικών για τη δημοσίευση της ανοιχτής επιστολής Κουφοντίνα στο «Θέμα» ●●● Μια ανοιχτή επιστολή πάει παντού κι όποιος δέλει τη δημοσιεύει ●●●

Πέραν τούτου, γιατί όχι στο «Θέμα»; ●●● Δηλαδή ο κιπρινισμός είναι προνόμιο μόνο ορισμένων αστικών φυλλάδων; ●●● Και τι θα κάνουμε, όταν της το επιτρέψει ο ποταπός; ●●● Δεν καταλαβαίνετε, φίλοι και σύντροφοι, ότι εδώ ξεκίνησε ένας πόλεμος και στον πόλεμο δα χρησιμοποιήσουμε και τις ενδοαστικές αντιδέσεις; ●●● Από τη μια πήραμε μεγάλη χαρά, όταν πληροφορηθήκαμε ότι με ληγμένα κρέατα τάιζε ο «Διόνυσος» τη μπουρζουάζια που συχνάζει στα τραπέζια του

●●● Από την άλλη σκεφτήκαμε: φαντάσου τι τρώμε εμείς στα λαϊκά μαγαζά που συχνάζουμε ●●● Πάντως, τον ιδιοκτήτη του «Διόνυσου» τον έστειλε και στον εισαγγελέα ο ΕΦΕΤ ●●● Ενώ σε κάτι συνοικικά μαγαζά ρίχνει μόνο το προβλέπομένο πρόστιμο ●●● Άλλο να ταίζεις ληγμένα τη μπουρζουάζια και άλλο τον κοσμάρι ●●● Δεν είναι ίδια η βαρύτητα του αδικήματος, που λένε και οι νομικοί ●●● Παραλλάζοντας τον Λένιν, που έλεγε ότι οι αστοί δια μας πουλήσουν και το σκοινί που δια τους κρεμάσουμε ●●● Αυτό για να βγάλουν κέρδος δε διστάζουν να δηλητηριάζονται μεταξύ τους ●●● Ρωτήθηκε ο αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος, αν τα αποκαλυφθέντα για το επικουρικό των Δημοσίων Υπαλλήλων συνιστούν διαχειριστικό ή πολιτικό σκάνδαλο ●●● Και τι απάντησε ο γίγαντας, ο μοναδικός, ο ανεπανάληπτος; ●●● «Δεν θρίσκω κανένα σκάνδαλο» ●●● Στο μεταξύ, ο Τσιτουρίδης είχε ήδη στείλει το φάκελο στον εισαγγελέα ●

◆ «Αν αγαπάς πραγματικά αυτό που κάνεις, δεν κοπρίζεις πάνω του, δεν ασελγείς. Κάνεις κάτι άλλο. Ανοίγεις ένα καφενείο. Είναι πιο τίμιο... Αυτό που έχουμε έχειάσει σ' αυτόν τον τόπο είναι ότι ο καλλιτέχνης είναι και πολιτικός και το να υπηρετήσεις τον κινηματογράφο, όχι την μπίζνα του, είναι πολιτική στάση». Εύστοχος στο σχολίο του ο Κύπριος σκηνοθέτης Γιάννης Οικονομίδης («Βήμα της Κυριακής», 18.3.07), προσφέρει έναν καθέρευτη στον οποίο πολλοί πρέπει να κοιταχτούν (και όχι μόνο καλλιτέχνες). ◆ Στη φυλλάδα «Παρασκευή+13» (16.3.07), σε μεγάλο θέμα σχετικό με τις εξελίξεις στην «Ελευθεροτυπία» γράφτηκε ότι ένας από τους λόγους που οδήγησαν τη Μάνια Τεγοπούλου θέλει η «Ελευθεροτυπία» να «αναθερμάνει τις σχέσεις της με τον χώρο της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς; Πόσο μακριά νυχτώμενος είσαι κακομοίρη μου. Και επί τη ευκαιρία: εσύ, Μάκη, γιατί δεν δημοσίευσες την ανοιχτή επιστολή Κουφοντίνα, που ξεμπρόστιαζε τη θυγατέρα Τεγόπουλου; Γιατί κιότεψες, πονηρέ Κεφαλονίτη; Ή μήπως έχεις τίποτα αλισθερίσια με την κληρονόμο; Και μη πεις σε κανέναν ότι δεν πήρες την επιστολή, γιατί έγκαιρα την πήρες και είπες «θα δω τι θα κάνω»). ◆ Οι βρομιαρέοι λασπολογού είναι σίγουροι ότι θέλουν «να πει την αλήθεια» ο Δημή-

της Κουφοντίνας στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού; Ρητορικό το ερώτημα, γιατί είναι το μόνο που δε θέλουν. Σαν θρασύδειλα ανθρωπάρια, όμως, προκαλούν, γιατί έρουν καλά ότι ο Κουφοντίνας δεν είναι σαν τα μούτρα τους. Ξέρουν ότι η ηθική του επαναστάτη, οι παμπάλαιοι κανόνες για το πώς στεκόμαστε

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ναι... η απελευθέρωση του Γιωτόπουλου!» (Και νομίζεις, ρε Μάκη, ότι με τέτοιο στόχο μπορεί κανείς να προσεγγίσει την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά; Πόσο μακριά νυχτώμενος είσαι κακομοίρη μου. Και επί τη ευκαιρία: εσύ, Μάκη, γιατί δεν δημοσίευσες την ανοιχτή επιστολή Κουφοντίνα, που ξεμπρόστιαζε τη θυγατέρα Τεγόπουλου; Γιατί κιότεψες, πονηρέ Κεφαλονίτη; Ή μήπως έχεις τίποτα αλισθερίσια με την κληρονόμο; Και μη πεις σε κανέναν ότι δεν πήρες την επιστολή, γιατί έγκαιρα την πήρες και είπες «θα δω τι θα κάνω»). ◆ Οι βρομιαρέοι λασπολογού είναι σίγουροι ότι θέλουν «να πει την αλήθεια» ο Δημή-

της Κουφοντίνας στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού; Ρητορικό το ερώτημα, γιατί είναι το μόνο που δε θέλουν. Σαν θρασύδειλα ανθρωπάρια, όμως, προκαλούν, γιατί έρουν καλά ότι ο Κουφοντίνας δεν είναι σαν τα μούτρα τους. Ξέρουν ότι η ηθική του επαναστάτη, οι παμπάλαιοι κανόνες για το πώς στεκόμαστε

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ενα είναι το Ασφαλιστικό. Το θέμα αυτό, επειδή υπήρχε μια αποτυχημένη προσπάθεια από την προηγούμενη κυβέρνηση που είχε δημιουργήσει αρνητικές παρενέργειες, έπρεπε να ξεκινήσει από την αρχή. Ο διάλογος που ξεκινήσαμε μπορεί να μην πήγε όσο γρήγορα θέλαμε, αλλά έγινε. Γιάργος Αλογοσκούφης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η διαπλοκή ό

■ Ψυχικές διαταραχές στο 25% των Αμερικάνων βετεράνων

Το ένα τέταρτο των βετεράνων που εξετάζονται σε χρηματοδοτούμενες από την κυβέρνηση μονάδες ιατρικής περιθαλψης όταν επιστρέφουν από το Ιράκ και το Αφγανιστάν πάσχει από ψυχικές διαταραχές, σύμφωνα με την έρευνα που δημοσιεύτηκε πριν από λίγες μέρες στα Αρχεία Εσωτερικής Ιατρικής της Αμερικανικής Ιατρικής Ενώσης.

Η έρευνα έγινε σε 103.788 βετεράνους από το 2001 μέχρι το 2005 και δεν είναι αντιπροσωπευτική συνολικά των βετεράνων, γιατί μόνο το 29% του συνόλου έκανε χρήση των συγκεκριμένων ιατρικών υπηρεσιών.

Η πιο συνηθισμένη διάγνωση είναι διαταραχή μετατραυματικού στρεσ (13%), άγχος (6%), κατάθλιψη και κατάχρηση ουσιών (5%). Αν συμπεριληφθούν και οι ψυχοκοινωνικές διαταραχές, όπως η οικογενειακή βία, ο αριθμός των βετεράνων που πάσχουν από ψυχικές ασθένειες ανεβαίνει στο 31%. Αξίζει να σημειωθεί ότι στο 56% όσων εξετάστηκαν διαγνώστηκαν περισσότερες από μία ψυχικές ασθένειες καθώς και το ότι η πιο ευπαθής κατηγορία είναι οι νέοι στρατιώτες, ηλικίας 18 – 24 ετών.

Η δημοσίευση της έρευνας συνέπεσε με το σκάνδαλο για τις άθλιες συνθήκες περιθαλψης στο Στρατιωτικό Ιατρικό Κέντρο Walter Reed, τη νοσοκομεική ναυαρχίδα του αμερικανικού στρατού, και θα επιβαρύνει το ήδη άσχημο κλίμα για το Λευκό Οίκο. Οι νοσηλευόμενοι κατήγγειλαν, μεταξύ άλλων, ότι το νοσοκομείο είναι γεμάτο ποντικία και κατωφρίδες και οι τούχοι καλυμμένοι με μούχλα. Οι αποκαλύψεις έχουν οδηγήσει σε παραίτηση τρεις αξιωματικούς της διοίκησης του νοσοκομείου, με τελευταίο θύμα τον επικεφαλής στρατιωτικό γιατρό με το βαθμό του αντιστράτηγου, Κέριν Κλεϊ.

■ Ιράκ: Κατακόρυφη αύξηση των κρατουμένων

Ο αριθμός των κρατουμένων στις ιρακινές φυλακές έχει αυξηθεί κατακόρυφα τους τελευταίους μήνες έχοντας ξεπεράσει τις 100.000, από τους οποίους δεκάδες χιλιάδες κρατούνται για περισσότερο από δύο χρόνια χωρίς να τους έχουν απαγγελθεί συγκεκριμένες κατηγορίες ή να έχουν δικαστεί. Και ο αριθμός αυτός αυξάνεται καθημερινά καθώς βρίσκεται σε εξέλιξη η μεγάλη εκκοθαριστική επιχείρηση στη Βαγδάτη με την καδική ονομασία «Επιβάλλοντας το Νόμο», κατά τη διάρκεια της οποίας έχουν συλληφθεί και συλλαμβάνονται καθημερινά χιλιάδες πολίτες.

Περίπου 61.000 Ιρακινοί κρατούνται σε φυλακές που βρίσκονται υπό αμερικανικό έλεγχο. Οι περισσότεροι παραφένουν φυλακισμένοι επ' αρίστοι, γιατί θεωρούνται ύποπτοι «τρομοκρατικής δράσης», δεν τους επιτρέπουν επαφές με δικηγόρους και επισκέψεις από συγγενικά πρόσωπα, ενώ τα ιρακινά δικαστήρια και η κυβέρνηση δεν έχουν κανένα δικαίωμα παρέμβασης. Οι αμερικανικές αρχές δεν ενημερώνουν τις οικογένειες των συλληφθέντων, με αποτέλεσμα οι οικογένειές τους να τους ψάχνουν στα νεκροτομεία των νοσοκομείων και στις φυλακές που βρίσκονται υπό τον έλεγχο της ιρακινής κυβέρνησης. Περιττό βέβαια να αναφέρουμε ότι τα βασανιστήρια κάθε ειδούς παραφένουν στην ημερήσια διάταξη προκειμένου Αμερικάνοι και Ιρακινοί ανακριτές να αποστάσουν ομολογίες από τους κρατουμένους.

■ Το σκάσες από το Ιράκ ο δικαστής του Σαντάμ

Ο Ιρακινός δικαστής που καταδίκασε σε θάνατο το Σαντάμ Χουσεΐν καθώς και το Μπαράζαν αλ – Τικρίτ και τον Αουάντ αλ – Μπαντάρ, εγκατέλειψε το Ιράκ και κατέφυγε στη Βρετανία, όπου ζήτησε πολιτικό άσυλο για τον ίδιο και την οικογένειά του, σύμφωνα με ρεπορτάζ του Αλ – Τζαζίρα (11/3/07). Πρόκειται για το Ραούφ Αμπντέλ – Ραχμάν, κουρδικής καταγωγής, πρόεδρο του Ανώτατου Ιρακινού Ποινικού Δικαστηρίου, που καταδίκασε, ύστερα από μια δίκη – παρωδία, το Σαντάμ Χουσεΐν για γενοκτονία. Ο Ραούφ Αμπντέλ Ραχμάν τοποθετήθηκε στη θέση του Ρίζγκαρ Αμίν, ο οποίος παραιτήθηκε λίγες βδομάδες μετά την έναρξη της δίκης, αρνούμενος να υιοθετήσει τους όρους διεξαγωγής της δίκης και τις προειλημμένες αποφάσεις των Αμερικάνων και των λακεδών τους. Ο Αμπντέλ – Ραχμάν που τον διαδέχθηκε όχι μόνο να εκτέλεσε κατά γράμμα τις εντολές των πατρών του, πετώντας έξω από το δικαστήριο επανηλειμμένα μάρτυρες υπεράσπισης, συνηγόρους και τον ίδιο το Σαντάμ Χουσεΐν, αλλά όρισε την ημερομηνία εκτέλεσης του Σαντάμ Χουσεΐν τέσσερις μέρες μετά την απόρριψη της έφεσής του, στις 30 Δεκεμβρίου, μέρα έναρξης μεγάλης γιορτής των Μουσουλμάνων, ενώ ο νόμος του έδινε περιθώριο 30 ημερών.

Τώρα, νιώθοντας προφανώς ανασφαλής αικόμη και μέσα στην Πράσινη Ζώνη, ζήτα πολιτικό άσυλο στη Βρετανία, το οποίο φυσικά δεν δικαιούται με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, αλλά η βρετανική κυβέρνηση είναι βέβαιο ότι δεν θα του το αρνηθεί ανταμείβοντάς τον για τις υπηρεσίες του.

Για δεύτερη φορά σε λιγότερο
Γιατί ένα μήνα, έκαναν επιδεικνύ δύναμης οι Ταλιμπάν, χτυπώντας με επιθεση αυτοκτονίας αυτοκινητοπομπή της αμερικανικής πρεσβείας. Στις 19 Μαρτίου, ένα αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά έπεσε σε κονβόι τριών αυτοκινήτων της αμερικανικής πρεσβείας, σε απόσταση 2 μιλών από την πρεσβεία, στο δρόμο που οδηγεί στη βάση Μπαγκράμ και στην πόλη Τζαλαλαμπάντ, με αποτέλεσμα το θάνατο ενός 15χρονου περαστικού και το σοβαρό τραυματισμό 5 μελών του προσωπικού ασφαλείας της πρεσβείας. Στα τέλη Φλεβάρη από μια ανάλογη επίθεση μπροστά στην κεντρική είσοδο της βάσης Μπαγκράμ, της μεγαλύτερης αμερικανικής βάσης στο Αφγανιστάν, σκοτώθηκαν 23 οδηγοί φορ-

■ Αφγανιστάν

Νέα επίδειξη δύναμης από τους Ταλιμπάν

τηγών, που περίμεναν να περάσουν από έλεγχο για να μπουν και να παραδώσουν τα φορτία τους στη βάση.

Στις 19 Μαρτίου, στην επαρχία Καντοχάρ, χτυπήθηκε από έκρηξη βόμβας σε δρόμο αυτοκίνητο της αστυνομίας, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο αστυνομικός διοικητής της περιοχής Πανιγιάβι. Την ίδια μέρα, στην περιοχή Πανιγιάβι, έγινε επί-

θεση αυτοκτονίας σε ομάδα αστυνομικών που ξερίζωνε παπαρούνες. Καθώς μπαίνει η άνοιξη, το πολεμικό θερμόμετρο ανεβαίνει και είναι βέβαιο ότι οι επόμενοι μήνες επιφυλάσσουν πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις για τα αμερικανικά και νατοϊκά στρατεύματα κατοχής.

Τις μέρες αυτές οι Ταλιμπάν σημέωσαν και μια άλλη σημαντική επιτυχία, αναγκάζοντας την αφ-

■ Κολομβία

Η κυβερνητική ελίτ βαθιά στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο

τα θανάτου για να τρομοκρατήσει ολούς τους πιθανούς αντιπάλους του, ώστε να μη θέσουν υποψηφιότητα. Το ένταλμα σύλληψης σε βάρος του εικρεμέι μέχρι να αντικατασταθεί από την κυβέρνηση. Ωστόσο, η τύχη του αγνοείται και το πιθανότερο είναι να έχει ήδη εγκαταλείψει τη χώρα.

Με την υπόθεση Λούνα συνδέεται και ο δήμαρχος της Σάντα Μάρτα, ενώς μεγάλου λιμανιού στο κρατίδιο Μαγνταλένα.

Σε εξέλιξη βρίσκεται η ανάκριση και για τον κυβερνήτη του γειτονικού κρατιδίου Σέζαρ, το Χερνάντο Μολίνα Αράγιο, που κατηγορείται ότι όταν ήταν πρόξενος στον Παναμά βοήθησε στην πρόληψη του μορίματος το διοικητή των αποσπασμάτων θανάτου Κολομβίας Τόβάρ, ο οποίος έχει συγκεντρώσει τεράστια περιουσία από το εμπόριο ναρκωτικών, τους εκβιασμούς και την αρπαγή γης.

Από την Ιντερπόλ ανακοινώθηκε ότι έχει εκδοθεί διεθνές ένταλμα σύλληψης, με την κατηγορία της αποσπάσματα θανάτου και δολοφονίαν σε αργότερη πολιτική προσπάσματα θανάτου και δολοφονίαν σε πολλές περιοχές της χώρας. Υπολογίζεται ότι 40 – 50% της δύναμης τους περιουσίες που απόχθησαν και από την άλλη δικαιολογεί το μονομερή πόλεμο της κυβέρνησης Ουρίμπε εναντίον των αριστερών ανταρτών, αφού υποτίθεται ότι οι έντοποι παραστρατιωτικοί έχουν στην πλειονότητα παραστάσεις από την αριστερή στην πλειονότητα παραστάσεις από τη δεξιά.

Ο πραγματικότητα βέβαια είναι διαφορετική. Τα αποσπάσματα θανάτου συνεχίζουν να υπάρχουν και να δρουν ανενόχλητα σε πολλές περιοχές της χώρας. Υπολογίζεται ότι 40 – 50% της δύναμης τους περιελθεί σε ενέργεια δράσης. Πρόσφατα ένα απ' αυτά, οι «Μαύροι Αετοί», έστειλε το εξής απειλητικό e – mail σε περισσότερες από 70 ομάδες για τα ανθρώπινα δικαιώματα σ' όλη τη χώρα: «Θα σας τελειώσουμε μέσω των οικογενειών σας...οι οικογένειές σας θα πληρώσουν ακριβώς». Λίγες μέρες νωρίτερα είχε εξαφανιστεί η αδελφή της Σάντρα Γκουτιέρες Τόρες, μελος μιας οργάνωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Μπαρανκαπερμέγια, την πετρελαϊκή πρωτεύουσα της Κολομβίας. Στην πόλη αυτή οι «Μαύροι Αετοί» αναπτύσσουν μεγαλύτερη δράση από κάθε άλλη περιοχή της Κολομβίας. Από την αρχή της χρονιά

■ **Παλαιστίνη**

Ιστορικός συμβιβασμός ή παράταση του αδιεξόδου;

Οσχηματισμός της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» στην Παλαιστίνη την προηγούμενη βδομάδα (όπων έκλεινε η ύλη του προηγούμενου φύλλου μας), μετά από μήνες διαπραγματεύσεων και αναβολών, αποτελεί ένα πολιτικό γεγονός με ιδιαίτερη βαρύτητα για την παλαιστινιακή κοινωνία. Για πρώτη φορά στην ιστορία της Παλαιστίνης σχηματίζεται κυβέρνηση από τις δύο μεγάλες αντίπολες παρατάξεις (Χαμάς και Φατάχ), λίγο καιρό μετά τις ένοπλες συγκρούσεις που ξέσπασαν ανάμεσά τους, που είχαν σαν αποτέλεσμα πάνω από 100 νεκρούς και από τις δύο πλευρές.

■ Αντιπροσωπευτική μεν...

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ενδεκατή κυβέρνηση στην ιστορία της Παλαιστίνης είναι προϊόν συμβιβασμού μεταξύ της Χαμάς και της Φατάχ, που όμως αντιπροσωπεύει όλες τις πολιτικές δυνάμεις του παλαιστινιακού κοινοβουλίου που προέκυψε απ' τις περιστέρες εκλογές, εκτός απ' το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης που αρνήθηκε να συμμετάσχει, λόγω διαφωνίας στο πολιτικό της πρόγραμμα. Αυτός ο συμβιβασμός αποτυπώνεται και στην ίδια τη σύσταση της κυβέρνησης. Με τον ίδιο Πρόεδρο και Πρωθυπουργό (Αμπάς και Χανίγια, από Φατάχ και Χαμάς αντίστοιχα), 11 υπουργεία στη Χαμάς, 6 στη Φατάχ, από ένα στο Δημοκρατικό Μέτωπο, το Κόμμα του Παλαιστινιακού Λαού (πρώην ΚΚ), το κόμμα του «Τρίτου Δρόμου» και το κόμμα της «Ανεξάρτητης Παλαιστίνης», καθώς και τρία σε ανεξάρτητους (μεταξύ των οποίων τα καίρια υπουργεία των Εξωτερικών και των Εσωτερικών), κανείς δε μπορεί να κατηγορήσει τη νέα Παλαιστινιακή κυβέρνηση ότι δεν αντικαθρεφτίζει πιοτά το αποτελεσμα των εκλογών του περαιμένου χρόνου, που διεξήχθησαν σε απόλυτα δημοκρατικό κλίμα, όπως επιβεβαίωσαν και οι διεθνείς παρατηρητές (μεταξύ των οποίων μέχρι και ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Τζίμι Κάρτερ).

Απ' αυτή την άποψη, αποτελεί μέγιστη πρόκληση η μη αναγνώρισή της όχι μόνο απ' τους Σιωνιστές αλλά και από τη λεγόμενη «Διεθνή Κοινότητα», που αρνείται να την αναγνωρίσει, εκτός από τη Νορβηγία, που αποκατέστησε πλήρως τις σχέσεις της, και την Ιταλία, που διά στόματος του υπουργού Εξωτερικών Μάσιμο Ντ' Αλέμα δήλωσε ότι θα ήταν μέγα λάθος να της κλείσουν την πόρτα στα μούτρα. Αυτό όμως θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο αυτή η κυβέρνηση θα υποχωρήσει στις απαιτήσεις του Κουαρτέτου (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία, ΟΗΕ), σύμφωνα με το οποίο η νέα κυβέρνηση θα πρέπει να αποκηρύξει τη βία, να αναγνωρίσει το Ισραήλ και όλες τις προ-

γούμενες συμφωνίες. Εδώ είναι που αρχίζουν τα δύσκολα.

■ ... εικονική δε

Η σφοδρή κριτική που άσκησε εκ μέρους της Αλ-Κάιντα ο Αϊμάν Αλ-Ζαουάχρι την προηγούμενη βδομάδα, ο οποίος κατηγόρησε τη Χαμάς για εγκατόλειψη του παλαιστινιακού αγώνα και υποταγή, θορύβησε τους ηγέτες της Χαμάς, που έσπευσαν να καταγγελουν με τη σειρά τους το γηγετικό στέλεχος της Αλ-Κάιντα για απαράδεκτη υπερβολή που συνάρτη με τη «σκληρή γραμμή» της οργάνωσής του. Ο Ζαουάχρι κατήγγειλε τη συμφωνία της Μέκκα για σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας, διερωτώμενος: «Για ποια κυβέρνηση μπορούμε να μιλάμε, αυτή που δεν έχει καν το δικαίωμα να μπαίνει και να βγαίνει στα Παλαιστινιακά εδάφη χωρίς την ισραηλινή άδεια;».

Οποια άποψη κι αν έχει κανείς για την Αλ-Κάιντα, δε μπορεί να αμφισβητήσει ότι ο Ζαουάχρι σ' αυτό το σημείο έχει δίκιο. Γιατί η «κυβέρνηση εθνικής ενότητας» δεν αποτελεί στην πραγματικότητα κυβέρνηση (νοείται κυβέρνηση χωρίς κράτος και μάλιστα σε χώρα υπό κατοχή), προβληματισμός που στο όχι τόσο μακρινό παρελθόν είχε αναπτυχθεί ακόμα και μέσα στη Χαμάς και είχε αποτυπωθεί στις στήλες του ειδησεογραφικού της πρακτορείου («Κέντρο Παλαιστινιακής Ενημέρωσης», άρθρο «Αποτυχία της Παλαιστινιακής διπλωματίας το 2006», 2/1/2007). Πού ακούστηκε κυβέρνηση να μη μπορεί να μαζέψει τους φόρους και τους δασμούς των προϊόντων που εισάγει, τους οποίους ακόμα παρακρατά το Ισραήλ για πάνω από 10 μήνες; Πού ακούστηκε κυβέρνηση να διοικεί μια χώρα που στο εσωτερικό της είναι διάσπαρτο εποικισμού ενός άλλου κράτους (στην προκειμένη περίπτωση του Ισραήλ), οι οποίοι φυλάσσονται από ξένο στρατό, κατά παράβαση όλων των ψηφισμάτων του ΟΗΕ για πάνω από μισό αιώνα;

■ Παράταση του αδιεξόδου

Αυτά είναι γνωστά σε όλους, αλλά η Χαμάς εδώ και καιρό έχει επιλέξει το δρόμο της διπλωματίας, που μέχρι τώρα δεν την έχει οδηγήσει πουσθενά. Και μάλιστα, το δρόμο της διπλωματίας με οινθώπους που επανειλημένα έχουν εκφράσει την αντίθεσή τους σε κάθε

Πάνω, η νέα παλαιστινιακή κυβέρνηση με τους Χανίγια και Αμπάς στην κορυφή του τραπεζιού. Κάτω, ο Αμπού Ομπάιντα, εκπρόσωπος των Ταξιαρχιών Ιζεντίν Αλ-Κασάμ, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε για να υπερασπιστεί το δικαίωμα των Παλαιστινίων στην ένοπλη αντίσταση. Δυο φωτογραφίες που αποτυπώνουν τη μεγάλη αντίφαση που σφραγίζει τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις στη σημερινή Παλαιστίνη.

αντίσταση και χαίρουν άκρας εκτίμησης από την Ουάσιγκτον και το Τελ Αβίβ, όπως ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Μοχμούντ Αμπάς. Είναι γεγονός ότι η Χαμάς δεν αναγνωρίζει το Ισραήλ (και καλά κάνει, αυτό έλειπε να το αναγνωρίσει, τη στιγμή που οι Σιωνιστές παραβιάζουν κάθε έννοια ακόμα και αυτού του άδικου «διεθνούς δικαιού»). Είναι επίσης γεγονός ότι η Χαμάς αρνείται να αποκηρύξει τη βία και την αντίσταση, γιατί γνωρίζει ότι αν το κάνει θα πεθάνει πολιτικά, αφού χωρίς βία δεν υπάρχει αντίσταση (εκτός κι αν πιστεύει κανείς ότι οι Ισραηλινοί «ράφτη» θα πειστούν να υποχωρήσουν με.... τριαντάφυλλα).

Γνωρίζει όμως εξίσου καλά, ότι η νέα κυβέρνηση, προκειμένου να μην είναι ένα αντίγραφο της προηγούμενης, δεδομένου δυστυχώς ότι εξαρτάται απόλυτα από τη στάση της «Διεθνής Κοινότητας» και την οικονομική βοήθεια απ' έξω, θα πρέπει να κάνει γενναιότερες υποχωρήσεις για να αναγνωριστεί. Η Χαμάς έχει ήδη κάνει αρκετές υποχωρήσεις. Πρώτα απ' όλα, αποδέχτηκε την οριοθέτηση του νέου παλαιστινιακού κράτους μόνο στα σύνορα πριν το 1967 (Δυτική Οχθη και Λωρίδα της Γάζας), πρόγραμμα που στο παρελθόν ούτε να το συζητήσει δεν ήθελε, ενώ προ-

χώρησε σε μονομερή εκεχειρία, χωρίς όμως ισραηλινή ανταπόκριση, και τώρα ζητά μακρόπτονη ανακωχή για μερικές δεκάδες χρόνια. Ισως αυτά να ήταν επιβεβλημένα από τις περιστάσεις και τον αποδεκτισμό των στελεχών της, ταυτόχρονα με τη διεθνή απομόνωση του παλαιστινιακού κινήματος.

Ομως από μόνα τους δεν αρκούσαν για να γίνει «αποδεκτή» από τους διεθνείς τυράννους. Γιατί σε αντίθεση με την ηγεσία, η βάση της Χαμάς (και πρώτα απ' όλα τα ένοπλα στελέχη της) δεν φάνηκε να θέλει να εγκαταλείψει την ένοπλη αντίσταση. Εποιητικότητα μέσω του περίφρουμ Κουαρτέτου (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία και ΟΗΕ) απαίτησε δύο ακόμα μεγάλες υποχωρήσεις. Την αποκήρυξη της βίας και την αναγνώριση των «ειρηνευτικών συμφωνιών» που είχε υπογράψει ο Αραφάτ. Των συμφωνιών (με πρώτες αυτές του Οσλο, το 1993) που οδήγησαν στο σχηματισμό ενός παλαιστινιακού «κράτους» με μπόλικη διαφθορά, στην ανάπτυξη μιας παλαιστινιακής αστικής τάξης και στην εξέγερση της νέας Ιντιφάντα το Σεπτέμβρη του 2000. Και σ' αυτό το σημείο η Χαμάς έκανε τελικά πίσω. Αυτό αποτυπώθηκε ξεκάθαρα στο πολιτικό πρόγραμμα της νέας κυβέρνησης, που το βρήκαμε μεταφρασμένο απ' το «Jerusalem Media and Communication Centre» (ανεξάρτητο κέντρο ενημέρωσης από Παλαιστίνιους δημοσιογράφους, που ίδρυθηκε το 1998) στο site: www.jmcc.org/politics/pna/nationalgovpr.htm.

Στο πρόγραμμα αναφέρεται επί λέξη ότι «η κυβέρνηση θα σεβαστεί τα διεθνή ψηφισματά και τις συμφωνίες που υπογράφηκαν απ' την ΟΑΠ», βασιζόμενη όμως στα εθνικά δίκαια του Παλαιστινιακού λαού (αυτό δεν έλεγε και ο Αραφάτ); Αναθέτει δε στον Πρόεδρο (Αμπάς) και την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ) τις διεθνείς διαπραγματεύσεις, τα αποτελέσματα των οποίων θα πρέπει όμως να επικυρωθούν απ' το κοινοβούλιο ή από το λαό μέσω δημοψήφισματος.

Η απαίτηση της Χαμάς για ριζική αλλαγή της ΟΑΠ (στην οποία δε συμμετέχει) δεν υπάρχει στο πολιτικό πρόγραμμα της νέας κυβέρνησης. Αυτό σημαίνει ότι ο Αμπάς και η Φατάχ (που ελέγχει την ΟΑΠ) θα διεξάγουν τις «ει-

ρηνευτικές συνομιλίες» και μια ωραία πρωία θα έρθει ο Αμπάς και θα τους πει ότι «αυτό μπορούμε να πετυχουμε, επικυρώστε το ή πάμε για δημοψήφισμα ή εκλογές», χρησιμοποιώντας όλους τους εκβιασμούς που θέτει η «διεθνής κοινότητα». Αυτό ση

Μετρούν αντοχές

Το πρώτο που μαθαίνουν οι δόκιμοι δημοσιογράφοι είναι ο περιγραφικός ορισμός της είδοσης: «Όταν σκύλος δαγκώσει άνθρωπο, δεν είναι είδοση. Όταν άνθρωπος δαγκώσει σκύλο, είναι είδοση». Εφαρμόζοντας πιστά τη... δημοσιογραφική δεοντολογία, τα κεντρικά δελτία ειδήσεων της κρατικής τηλεόρασης την περασμένη Τρίτη είχαν σε περίοπτη σειρά την είδοση ότι στο Πολιτικό της Νομικής Αθήνας υπερψηφίστηκε με ποσοστό 60% η πρόταση της ΔΑΠ για σταμάτημα της κατάληψης. Την είδοση ότι στο πολυπληθέστατο Νομικό της Νομικής υπερψηφίστηκε και πάλι το πλαίσιο της κατάληψης δεν τη μετέδωσαν. Και βέβαια, οι αποφάσεις άλλων περίπου 120 συνελεύσεων σε όλη τη χώρα, οι οποίες αποφάσισαν τη συνέχιση των καταλήψεων σε περίπου 250 τμήματα ΑΕΙ και ΤΕΙ, δεν απασχόλησαν τα δελτία ειδήσεων, διότι... δεν αποτελούν είδοση. Η κατάληψη δεν είναι είδοση, το σταμάτημα της κατάληψης είναι! Και πάλι, όμως, δεν πολυκολλάνε όλα τούτα με τη... δεοντολογία. Διότι την προηγούμενη εβδομάδα «ήταν είδοση» το σταμάτημα της κατάληψης στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, όμως η απόφαση για εκ νέου κατάληψη αυτή την εβδομάδα «δεν ήταν είδοση» και δε μεταδόθηκε. «Ειδοση» ήταν μόνο το 60% της ΔΑΠ στο Πολιτικό της Νομικής (που ως ποσοστό δεν ξέρουμε αν αληθεύει καν και δεν αποτελεί αποκύπημα της φαντασίας των «γαλάζιων παιδιών»).

Δεν αποτελεί, βέβαια, είδοση η μετατροπή της κρατικής τηλεόρασης σε ντουντούκα της κυβερνητικής προπαγάνδας. Εκείνο που εντοπίζουμε είναι πως μετά το ματούλισμα της 8ης Μάρτη και την πολιτική πίττα της κυβέρνησης, η τακτική άλλαξε και πάλι. Από το «θερμό πόλεμο» των γκλομπ, των χημικών και των τρομοκρατικών συλλήψεων, περάσαμε στον «ψυχρό πόλεμο» της προπαγάνδας. Εναν πόλεμο στον οποίο συμμετέχουν αφανώς και στελέχη της ΠΟΣΔΕΠ, που ψιθυρίζουν στο αυτί των δημοσιογράφων του εκπαιδευτικού ρεπορτάζ, ότι οι καταλήψεις δεν οδηγούν πουθενά πλέον, ότι «ο αγώνας θα αλλάξει μορφή μετά το Πάσχα» και άλλα παρόμοια. Οι κύριοι αυτοί, αντί να δηλώσουν έντιμα ότι το δικό τους κίνημα δεν έχει άλλα καύσιμα στη μηχανή του (ουδείς θα τους κατηγορούσε γι' αυτό, δεδομένου ότι εκφράζουν ένα κατά τεκμήριο συντηρητικό στρώμα που πραγματικά έχει ξεπεράσει τα όριά του το τελευταίο δίμυνο), προσπαθούν να αναδειχτούν σε... κινηματάρχες. Σαν τις κωλοβές αλεπούδες του Αισώπου, προσπαθούν να πείσουν και τους φοιτητές ότι πρέπει να «συμμαζευτούν». Ετσι, κλείνουν το μάτι στην κυβέρνηση (στο σύστημα εξουσίας ευρύτερα), λέγοντάς της να κάνει μερικές εβδομάδες υπομονή και θα απαλλαγεί οριστικά από τις καταλήψεις.

Η πρώτη απάντηση του φοιτητικού κινήματος, πέρα από τη συνέχιση του μπλοκ των καταλήψεων, αναμενόταν να είναι το χτεσινό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο (δεν έχουμε ρεπορτάζ γιατί ούλη μας έκλεισε Πέμπτη πρωί). Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση τώρα μετράει τις αντοχές του. Εκτιμά (ενθαρρυμένη και από την τακτική της ΠΟΣΔΕΠ) ότι το 1979 δε μπορεί να επαναληφθεί. Ας κάτσουν, λοιπόν, στ' αυγά τους οι της ΠΟΣΔΕΠ και ας πάρει η κυβέρνηση μια πίκρα σαν αυτή της μαράς της το '79.

Το απόγευμα της περασμένης Κυριακής μια εφημερίδα έκανε το γύρο των γραφείων των συντακτών της «Ελευθεροτυπίας», ενώ όλα τα κομπιούτερ ήταν συνδεδεμένα με ένα σάιτ του Ιντερνετ. Η εφημερίδα ήταν το «Πρώτο Θέμα» και το σάιτ ήταν το ελληνικό Indymedia. Το «Πρώτο Θέμα» φιλοξενούσε σε μια ολόκληρη σελίδα τη δριμύτατη ανοιχτή επιστολή του Δημήτρη Κουφοντίνα προς την

ιδιοκτήτρια της «Ελευθεροτυπίας» Μάνια Τεγοπούλου, με την οποία την κατηγορούσε για «κιτρινισμό, λογοκρισία και παραπλάνηση των ανεγνωστών», ενώ στο Indymedia φιλοξενούνταν συζήτηση κάτω από τη σχετική ειδήσεωγραφία, στην οποία οι συμμετέχοντας «έλουζαν» με διάφορα «γαλλικά» την Τεγοπούλου και πρότειναν να γίνει «ντου» στην «Ελευθεροτυπία».

Τα συναισθήματα της πλειοψηφίας των συντακτών ήταν ανάμικτα. Από τη μια χαρά που η νέα αφεντικίνα έσπασε τη μούρη της

και από την άλλη θλίψη για την κατάντη της εφημερίδας στην οποία εργάζονται, που είχε στηρίξει το προφίλ της στο σεβασμό των στοχειωδών αρχών δεοντολογίας.

Οι ταύτοι της εργοδοσίας είχαν λουφάξει. Ουδείς τόλμησε τη

δευτέρα να γράψει κάπι για να υπερασπιστεί την ιδιοκτησία της εφημερίδας. Ουδείς πλην ενός, που αναδείχτηκε σε τούτο πάντων των τσάτων (πώς λέμε τσάρος παντών των Ρωσών;). Ο σκιτσογράφης Στάθης Σταυρόπουλος συνέδευσε το λογότυπο της στήλης του με το «ΕΔΩ (ΔΕΝ ΛΟΓΟ) ΚΡΙΝΟΥΜΕ». Ατάκα διπλής ανάγνωσης. Για το «Δεν λογοκρίνουμε» δε χρειάζεται σχόλιο. Πρέπει να είσαι πολύ ξεδιάντροπος για να το γράφεις μετά από όσα προηγήθηκαν. Μήπως όμως μπορεί να μας εξηγήσει το «Εδώ κρίνουμε»;

■ Αποκαθηπτικά μισόλιογα

«Ο κύριος Αλμούνια ζήτησε μέτρα;» (για το ασφαλιστικό), ρωτήθηκε ο Αλογοσκούφης σε συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Οχι μόνο δεν διέψευσε αυτό που εννοούσε η ερώτηση, αλλά με την απάντησή του επιβεβαίωσε ότι τα μέτρα δια είναι καταπέλτης στα κεφάλια των εργαζόμενων:

«Όπως ξέρετε, δεωρεί ότι το Ασφαλιστικό είναι ένας από τους μεσοχρόνιους κινδύνους για τη χώρα μας. Εκτιμά ότι σε 5-10 χρόνια θα δημιουργήσει μεγάλο πρόβλημα στα δημοσιονομικά ελλείμματα και στο χρέος και με αυτή την έννοια ζητά από όλες τις χώρες, και από την Ελλάδα να κάνουν κάπι.»

Η σαφής αναφορά σε χρονικό ορίζοντα 5-10 χρόνων δείχνει ότι τα μέτρα που θα παρθούν δεν θα αφορούν μόνο τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας. Διότι αυτοί θα έγουν στη σύνταξη μετά από 30-35 χρόνια. Επομένως, μόνο μακροπρόθεσμα μπορούν να επηρεάσουν τα δημοσιονομικά του ασφαλιστικού συστήματος. Αντίθετα, για να αντιμετωπιστεί ο «μεσοχρόνιος κίνδυνος», στον οποίο αναφέρεται ο Αλογοσκούφης, συμφωνώντας με τον Αλμούνια (τα ίδια λέει και ο Γαργάκανας, τα ίδια είπε πρόσφατα και ο Αναλυτής), δια πρέπει να υπάρξουν περικοπές ασφαλιστικών δικαιωμάτων και επιβαρύνσεις εκείνων που θα έγουν στη σύνταξη μέσα σ' αυτόν τον χρονικό ορίζοντα. Και για να δημιουργήσει μια φράση που είναι πολύ αγαπητή στους υπουργούς όλων των αστικών κυβερνήσεων και που την έχει επαναλάβει πολλάκις ο Τσιτουρίδης («δεν θα διγούν ώριμες ασφαλιστικές προσδοκίες»), δια λέγαμε ότι οι μόνοι που ενδεχομένως δεν θα διγούν θα είναι αυτοί που βρίσκονται μια πενταετία πριν τη σύνταξη.

■ Αριστερά και <>Αριστερά>>

Τι άλλο θα δούμε ακόμα; Η κόρη του Μητσοτάκη αναλύτρια της ιστορίας της Αριστεράς! «Η Αριστερά ιστορικά έδινε πάντοτε τη μάχη της με τις ιδέες της, με τον λόγο της. Οχι με καλυμμένα πρόσωπα ούτε με ρόπαλα και βόμβες μολότοφ».

Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στον οποίο ανήκει η παραπάνω απόφαση (άρδρο στο «Βήμα», 18.3.07) στα χρόνια της δικτατορίας συνελήφθη, δικάστηκε και καταδίκησε ως βομβιστής. Στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια ήταν από τις χαρακτηριστικές φιγούρες του τροτσισμού στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Εδώ και χρόνια, είναι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, μόνιμος συ-

■ Ο δάσκαλος και τα μαθητούδια

Είναι κοινό μυστικό ότι τελευταία η τακτική των μπάτων στις δίκες διαδηλωτών έχει αλλάξει. Πλέον χρεώνουν ένα διαδηλωτή σε ένα μπάτσο, ο οποίος φτάνει στις δικαστικές αρχές δασκαλεμένος να πει ότι τον είδε να κάνει το ένα ή το άλλο. Βέβαια, οι μπάτσοι και όσο μάθημα και να τους κάνεις δεν υπάρχει περίπτωση να μη πέσουν σε αντιφάσεις στο ακροατήριο. Εγινε και πρόσφατα αυτό, στη δίκη δύο διαδηλωτών φοιτητών, που αδωδήκαν πανηγυρικά και διατάχτηκε να τους επιστραφεί και το πανό, με το οποίο υποτίθεται ότι είχαν «κοπανήσει» τους μπάτσους.

Η τακτική, όμως, έχει γίνει φανερή και έχει σχολιαστεί από δικηγόρους και δικαστικούς συντάκτες. Μήπως ξέρει τίποτα επ' αυτού ο κυριαρχότροπος Παπαγγελόπουλος; Για τον καρδεξίο εισαγγελέα, λέμε, τον πρώην προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, που αναβαθμίστηκε σε επόπτη για την καπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και εγκαταστάθηκε στη ΓΑΔΑ (αλήθεια, δυμάσαι κύριε Παπαγγελόπουλε, που κορόιδευες τον Διώτη κι έλεγες «ο εισαγγελέας δεν είναι μπάτσος»). Δεν περιμένουμε, βέβαια, να μας απαντήσει ο κ. Παπαγγελόπουλος, ας έχει όμως υπόψη του ότι στη ΓΑΔΑ και οι τοίχοι έχουν αυτά, ενώ οι μπάτσοι μιλάνε και μιλάνε πολύ.

■ Πανεπιστήμιο για τις ελίτ

«Όπως συμβαίνει και στα γήπεδα, όταν σπέρνεις κερκίδες δερίζεις χούλιγκαν. Ετσι και στα π

■ Ειδικό Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Ανθρακες ο θησαυρός

νεργάτης του συγκροτήματος Λαμπράκη, εξέχων στέλεχος της «κίνησης των χιλιών» (που δεν ήταν 1.000), πρωταγωνιστής στην υπεράσπιση του νέου βιβλίου της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, που εισάγει όχι μια αντιεδυνικιστική, αλλά μια κοσμοπολίτικη (ταιριαστή με τον κοσμοπολιτισμό του μονοπωλιακού κεφαλαίου) αντίληψη της Ιστορίας, και ποιος ξέρει τι άλλο.

Δε δα μπορούσε, λοιπόν, παρά να έχει αυτές τις αντιλήψεις για το Πανεπιστήμιο. Θέλει πανεπιστήμιο για μια ελίτ και όχι μαζικό πανεπιστήμιο. Μας δυμίζει έτσι μια πολιά ρήση του Γεωργίου Παπανδρέου, τη δεκαετία του '20 που ο «παπατζής» ήταν υπουργός Παιδείας του Ελευθερίου Βενιζέλου. Πρέπει να βάλουμε αυστηρές εισαγωγικές εξετάσεις –έλεγε μιλώντας στη Βουλή– γιατί η μαζική εισαγωγή νέων στα πανεπιστήμια προετοιμάζει το στρατό της κοινωνικής ανατροπής. Ο κ. Λιάκος και οι όμοιοι του έχουν μια ελιτιστική αντίληψη, που ιδεολογικά έχει τη ρίζα της στον φεουδαρχικό μεσαίωνα. Το λαϊκό σχολείο, που καθιέρωσαν οι μεγάλες αστικές επαναστάσεις, αποτελεί εχθρό του σημερινού καπιταλισμού.

■ Ιδού η Ρόδος...

Το 'χει ψιλοχάσει ο Πασαλάρης ή ζει κλεισμένος στο γυάλινο πύργο του Κολωνακίου και δεν έχει καμιά επαφή με την πραγματικότητα; Πώς αλλιώς να εξηγηθεί η πρότασή του («Ελεύθερος Τύπος», 15.3.07) να οργανωδεί μεγάλο συλλαλητήριο που δα αποδοκιμάσει τις κινητοποιήσεις για την Παρείδεια; Γράφει: «Στο συλλαλητήριο αυτό δα πρέπει να κληθούν όλες οι πλευρές, μέχρι και οι ανένταχτοι αριστεροί, όλοι οι πολίτες που ταλαιπωρούνται από τις καθημερινές πορείες, τις πυρπολήσεις, τις κλεψίες, τις βαρβαρότητες. Ενα σαρωτικό συλλαλητήριο σαν εκείνο του Ντε Γκολ προ 50 ετών στο Παρίσι, με 200.000 Αθηναίους, που δα εκμηδενίσει τους δογματικούς της σταλινικής νοοτροπίας. Αυτούς που τέτοιες μέρες το 1946 χλεύαζαν τον κοινοβουλευτισμό, διέτασσαν αποχή από τις εκλογές και πυροδοτούσαν το Β' Εμφύλιο που απέληξε στη Βαριά ήπτα του Γράμμου».

Εμείς δα συμφωνήσουμε με τον βετεράνο δεξιό δημοσιογράφο (που κάποτε – ο tempora o mores – ξεκίνησε ως αριστερός, από τον μεταπολεμικό «Ριζοσπάστη». Καλέστε σε ένα τέτοιο συλλαλητήριο. Είναι μια ευκαιρία να μετρηθείτε, όπως είχατε μετρηθεί και με το συλλαλητήριο του «Ως εδώ» ενάντια στην «τρομοκρατία».

■ TV persona ή, απλιώς, νούμερο

Οσες φορές μας έχει τύχει να ζητήσουμε τα στοιχεία μπάτου σε διαδήλωση, κανένας δεν μας τα 'χει δώσει. Ούτε βέβαια φοράει κανένας τους τα διακριτικά στη στολή, όπως είναι υποχρεωμένοι. Να όμως που την περασμένη Παρασκευή, στο χώρο έξω από το συνέδριο της ΓΣΕΕ, θρέδηκε κι ένας που με καμάρι μας δήλωσε όνομα και βαθμό. Ο επικεφαλής της διμοιρίας των ΜΑΤ είχε διάλογο με ΜΑΤά, του οποίου υπήρξαμε ωτακουστές: «Έβγαλε σήμερα την κουκούλα και ήρθε εδώ να μας τραβάει φωτογραφίες». Τότε, ο επικεφαλής, με περπάτημα και ύφος αυτοκρατορικό, κατευδύνθηκε προς το μέρος μας και μας ρώτησε αν είμαστε δημοσιογράφοι, γιατί μας έβλεπε να τραβάμε φωτογραφίες. Οταν του δεξίσαμε τη δημοσιογραφική ταυτότητα, ζητήσαμε (όχι γιατί δεν αναγνωρίσαμε την TV persona των τελευταίων ημερών, αλλά για την καζούρα του πράγματος) και τα δικά του στοιχεία. Σε σάστη ημιανάπαισης και με εμφανή στο πρόσωπό του την απογοήτευση («δε με ξέρουνε, ρε γαμώτο») αναφώνησε (πως παρουσιάζονται στο στρατό ένα πράμα): «Καραδήμας Κωνσταντίνος, ανδυπαστυνόμος». Του είπαμε και μεις, για να τον παρηγορήσουμε, να μη φοράει το κράνος, γιατί δα του χαλάσουν τα καρφάκια στην καράφα, άσε που του κόβει και σε... αναγνωρισμότητα.

■ Μπίζνες και φιλανθρωπία

Το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθήνας (ΕΒΕΑ) και ο Δήμος Αθηναίων υπέγραψαν «μνημόνιο συνεργασίας» για την αντιμετώπιση του προβλήματος των αστέγων. Για να δώσουν μάλιστα έμφαση στο εγχειρήμα τους, κήρυξαν το 2007 «έτος αστέγων». Οποία φιλανθρωπική διάδεση, δα πει κάποιος. Οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις δίνουν και μια κοινωνική διάσταση στο έργο τους. Αμ δε. Μπίζνες κάνουν οι καπιταλιστές. Business as usual. Ο πρόεδρος του ΕΒΕΑ Κ. Μίχαλος δεν έχει πρόβλημα να μας το πει ευθέως: «Καθώς οι ίδιες οι εταιρίες έρχονται αντιμετώπεις με τις προκλήσεις του μεταβαλλόμενου περιβάλλοντος στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης και ειδικότερα της εσωτερικής αγοράς, συνειδητοποιούν ότι η εταιρική κοινωνική ευδύνη μπορεί να ενέχει άμεση οικονομική αξία». Με άλλα λόγια, και το φιλανθρωπικό «κομμάτι» μας δα κάνουμε και δα κονομήσουμε.

Στις 14 και 15 Μάρτη συζητήθηκε και ψηφίστηκε στη Βουλή το νομοσχέδιο με το οποίο θα συγκροτηθεί το πολυδιαφημισμένο από τους Σ. Τσιτουρίδη και Γερ. Γιακουμάτος Ειδικό Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Οι κύριοι αυτοί καλλιέργησαν προσδοκίες στους δεκάδες χιλιάδες απολυμένους εργάτες της Νάουσας και πολλών άλλων πόλεων και περιοχών της Ελλάδας, που δε μπορούν να βρουν δουλειές με τις λεγόμενες ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης του ΟΑΕΔ, ότι θα αποκατασταθούν με το ταμείο αυτό μέχρι να συνταξιοδοτηθούν. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, ο θησαυρός αποδεικνύεται ανθρακες για μια ακόμη φράση.

Ποιος απολυμένος εργάτης της Νάουσας δε θυμάται τη διαφράμιση που είχαν κάνει οι Τσιτουρίδης και Γιακουμάτος για το δικό τους πρόβλημα και τη ρύθμιση που έκαναν; Ποιος απολυμένος εργάτης άλλης περιοχής, απ' αυτούς που είχαν παραμυθιστεί από την εκκωφαντική κυβερνητική προπαγάνδα και απαιτούσαν να ενταχθούν και αυτοί στη ρύθμιση για τη Νάουσα, δεν θυμάται ότι τους καλούσαν να κάνουν υπομονή και τους υπόσχονταν ότι θα λυθεί το πρόβλημά τους με την συγκρότηση του Ειδικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΤΚΑ);

Αμφιβάλλουμε εάν όλοι αυτοί έμαθαν, ότι μόνο 120 απολυμένοι Ναουσαίοι, από τους 350 που έκαναν αίτηση ένταξης, εντάχθηκαν στη ρύθμιση για τη Νάουσα. Επειδή όμως δεν γνωρίζουν τις ρυθμίσεις του νόμου για το ΕΤΚΑ, υπάρχει ο κίνδυνος να παραμυθιστούν από τον δημιογώρο Γιακουμάτο που μέσω των τηλεοπτικών παραθύρων θα υπόσχεται στις δεκάδες χιλιάδες των απολυμένων εργατών ότι θα ενταχθούν στο ΕΤΚΑ. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι στην καλύτερη περίπτωση θα ενταχθούν στο ΕΤΚΑ γύρω στους 2.000 απολυμένοι εργάτες ηλικίας τουλάχιστον 50 ετών.

Συνήθως, όταν συγκροτείται ένα ταμείο, όποιος κι αν είναι ο σκοπός του, προβλέπονται ρητά τόσο οι πάροι του όσο και η πηγή προέλευσή τους. Στον ψηφισμένο νόμο για το ΕΤΚΑ (άρθρο 1), όμως, δεν προβλέπεται το ύψος τους και αυτό δεν γίνεται τυχαία. Ο Γιακουμάτος θέλει να κάνει προεκλογικό παιχνίδι υποσχόμενος στους δεκάδες χιλιάδες απολυμένους εργά-

τες ηλικίας τουλάχιστον 50 ετών, ότι θα ενταχθούν όλοι στο ΕΤΚΑ. Απλά, στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους εκτιμάται, ότι οι πόροι του ταμείου θα ανέλθουν στα 40 εκατ. ευρώ το χρόνο (20 εκατ. ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό, 15 εκατ. από τον ΟΑΕΔ και 5 εκατ. από τον κοινοτικό προϋπολογισμό). Κατά τη διάρκεια της διήμερης συζήτησης του νομοσχέδιου στη Βουλή ο Γερ. Γιακουμάτος πιέστηκε από βουλευτές να ορίσει το ακριβέστερό ύψος των πόρων του ΕΤΚΑ. Ο λαλίστας υφυπουργός Εργασίας αρνήθηκε να το κάνει, προβάλλοντας αστεία επιχειρήματα.

Για να ενταχθεί ένας απολυμένος στο ΕΤΚΑ πρέπει σωρευτικά να πληρεί, σύμφωνα με το άρθρο 3, τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Να είναι ασφαλισμένος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.
β) Να έχει συμπληρώσει 7.500 ημέρες ασφαλισης, εκ των οποίων τις τελευταίες 900 ημέρες σε φθίνοντες κλάδους της οικονομίας που θα ορίζονται από την κυβέρνηση, με την ανεργία πότως αυτή καταγράφεται από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδας (ΕΣΥΕ). Συγκεκριμένα, ο διοικητής του ΟΑΕΔ (που προϋπήρξε υπηρεσιακός παράγοντας του Οργανισμού), κατέφυγε στα προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας (προγράμματα stage), προκειμένου να εμφανίσει μειωμένη την ανεργία. Οι προηγούμενοι διοικητές του ΟΑΕΔ χρησιμοποίησαν πολύ έτος της ηλικίας

δ) Να έχει εργαστεί σε επιχείρηση του φθίνοντος κλάδου που βρίσκεται σε περιοχή με διπλάσιο ποσοστό ανεργίας από τον εθνικό μέσο όρο ανεργίας. Με Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις θα ορίζονται οι περιοχές αυτές. Με τις διεσπαρτείσατες που κατέφευγαν στο πρόγραμμα αυτό δεν

νόμο. Η κυβέρνηση της ΝΔ προχώρησε ακόμη παραπέρα. Κατέργησε τη διάταξη του νόμου αυτού, που προέβλεπε ότι το επίδομα ανεργίας πρέπει να είναι ίσιο με τα 2/3 του κατώτατου μεροκάματου, και έβαλε στη θέση της νέα διάταξη, σύμφωνα με την οποία το επίδομα ανεργίας θα είναι από την 1η Γενάρη του 2007 ίσο με το 50% και από την 1η Γενάρη του 2008 ίσο με το 55% του κατώτατου μεροκάματου!

Πακέτο και η αξιολόγηση

Από την προηγούμενη εβδομάδα, η κυβέρνηση άνοιξε και το θέμα της αξιολόγησης των ΑΕΙ, προσπαθώντας να ενισχύσει το σοκ στους φοιτητές και τους πανεπιστημιακούς, ώστε να λιποψυχήσουν και να πισωγυρίσουν.

Ισως, όμως, η κυβέρνηση πιστεύει ότι τώρα είναι η ευκαιρία να βάλει μπροστά και αυτή τη διαδικασία, που στο προκτικό της μέρος (ο νόμος έχει Βηφυστεί από τέροι) έχει μείνει στα χαρτιά, αφού σαμπτοταρίστηκε από τα ίδια τα Ιδρύματα.

Η προσπάθεια τώρα γίνεται από πάνω, με εμφανώς στυλιζαρισμένες κινήσεις εντυπωσιασμού, με την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας να συναντάται με τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και την υπουργό Παιδείας και να δίνει συνέντευξη τύπου.

Η «ανεξάρτητη» Αρχή υπό τον διορισμένο Πρόεδρο της

Σ. Αμούργη έκανε γνωστό ότι έστειλε ήδη στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ σχετικές οδηγίες και υπόδειγμα εκθέσεων εσωτερικής αξιολόγησης με 300 περίπου κριτήρια αξιολόγησης.

Μόλις, λέει, αποκατασταθεί η ηρεμία στα ΑΕΙ, θ' αρχίσει το νταβαντούρι της αξιολόγησης, το πρώτο στάδιο της οποίας είναι η εσωτερική αξιολόγηση. Το δεύτερο στάδιο είναι η εξωτερική αξιολόγηση από εξωτερικούς αξιολόγητές, το μητρώο των οποίων συντάσσει ήδη η Αρχή.

Από τα κατευθυνόμενα δημοσιεύματα του φιλοκύρερνητικού Τύπου, απουσιάζει βεβαίως το γεγονός ότι η διαδικασία της εσωτερικής αξιολόγησης έχει ναυαγήσει ως τώρα στα ΑΕΙ, γιατί αυτά αρνήθηκαν να συγκροτήσουν τα όργανα που ορίζει ο νόμος.

Επιχειρείται δε να δοθεί η εικόνα ότι η αξιολόγηση δεν

θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα και χαρακτήρα κατάταξης των Ιδρυμάτων. Βεβαίως, ο νέος νόμος πλαισίου περί άλλα μας προϊδεάζει, αφού η αξιολόγηση είναι βασικό συστατικό στοιχείο των τετραετών αναπτυξιακών ακαδημαϊκών προγραμμάτων, η μη εφαρμογή των οποίων από τα Πανεπιστήμια (ή η καθυστέρηση στην εφαρμογή) συνεπάγεται αυτόματα την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησής τους.

Τα παραπάνω εξυφαίνονται ενώ το φοιτητικό κίνημα εξακολουθεί δυναμικά να αντιστέκεται σε κάθε τι που ενισχύει το Επιχειρηματικό Πανεπιστήμιο.

Και είναι ένας λόγος παραπάνω για να δυναμώσει το κίνημα την ορμή του, ενταφιάζοντας μια και καλή το νόμο πλαίσιο και από κει και πέρα να κάψει κάθε όρεξη για επιβολή αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων με τη μορφή της σαλαμοποίησης.

Ηένταση, η δύναμη, το πάθος, η διάρκεια του αγώνα των φοιτητών είναι που έβαλε στο περιθώριο και έσβησε από το χάρτη τη φονταχερή εμφάνιση που πήγε να κάνει στην αρχή η κίνηση των «1000» αυτόκλητων συνομιλητών της Γιαννάκου, πλασαρισμένη δεόντως από τα ΜΜΕ. Και βεβαίως η ίδια η αγριότητα του νόμου που τους «άδειασε» κυριολεκτικά και η αλαζονική συμπεριφορά της υπουργού Παιδείας.

Οι κατάπτυστοι πανεπιστημιακοί εκσυγχρονιστές όλων των τάσεων, φοβούμενοι τώρα την επόμενη μέρα (την μήνυμα κυρίως των φοιτητών) δεν φειδονται «καλών» λόγω για το νέο νόμο πλαίσιο.

Το Παρατηρητήριο που έστησαν καμιά εκαστοτή από δαύτους για να παρεμβαίνουν διαρκώς στα τεκτανόμενα στην ανώτατη εκπαίδευση, διαπίστωσε γ' όλη μια φορά ότι ο νόμος «δεν αποτελεί πλαίσιο, αλλά μια συρραφή θετικών, αρνητικών, θολών και αδιάφορων μέτρων».

Προσπαθώντας να λανσαριστούν ότι είναι κάπου στη μέση απ' τους πανεπιστημιακούς που αντιδρούν και συντάχθηκαν με τους φοιτητές και το υπουργείο Παιδείας, κάλεσαν τους συναδέλφους τους σε μια γιαλαντζί στάση: Εφαρμογή στην πράξη των «θετικών διατάξεων που ανταποκρίνονται στο δικό τους σχέδιο αναβάθμισης του δημόσιου

πανεπιστημίου». Μόνο που αυτές οι «θετικές διατάξεις» είναι και γ' αυτούς τα τετραετή αναπτυξιακά ακαδημαϊκά προγράμματα συμφωνίας Πανεπιστημίων-κυβέρνησης, η αξιολόγηση, ο μάνατζερ, η ανταποδοτική λειτουργία του Πανεπιστήμου κ.λπ., ενώ οι διαφωνίες τους είναι διαδικαστικές παρανυχδες.

Να διαφοροποιηθεί προσπαθεί και ο «αριστερός» μαίντανός της κίνησης, Λ. Παπαγιαννάκης, που αφού συμπλέει με όλους μαζί, φελλίζει και δυο κουβέντες για τις διατάξεις που ορίζουν τη διάρκεια του εξαμήνου που «ουσιαστικά περιορίζουν το δικαίωμα των καθηγητών στην απεργία και των φοιτητών σε κινητοποιήσεις».

■ Παρίσι: Απλησσεγγύη στο αγωνιζόμενο φοιτητικό κίνημα στην Ελλάδα

Κατάληψη στο ελληνικό προξενείο

■ ΓΣΕΕ

Φραγμός ΜΑΤ στους φοιτητές!

Το ειδυλλιακό τόπιο του ξενοδοχείου της ακτής του Αστέρα Βουλιαριμένης, το οποίο διάλεξαν οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ για να πραγματοποιήσουν το συνέδριο τους, «επισκέψη» φοιτητές το απόγευμα της περασμένης Παρασκευής (ύστερα από απόφαση του Συντονιστικού γενικών συνελεύσεων και καταλήψεων), για να διαμαρτυρηθούν για την επαίσχυντη στάση της ΓΣΕΕ να μην προκηρύσσει απεργία, τόσους μήνες που οι φοιτητές ματώνουν στο δρόμο του αγώνα.

Περίπου 150 φοιτητές που έκινησαν με πούλμαν από το Πολυτεχνείο έφτασαν στην περιοχή του Αστέρα, όπου, σε αντίθεση με τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας και άλλα επιφανή στελέχη του συστήματος, που ήταν καλεσμένα πρώτοι τραπέζι πίστα, τους περίμεναν τους φοιτητές εργατοπατέρες από ΟΛΕΣ τις παρατάξεις της οργανωτικής επιτροπής της ΓΣΕΕ (Μπουτάφης, Κούτρας, Γκουτζαμάνης) που τους είπαν ότι υπάρχει ομόφωνη απόφαση να μην τους επιτραπεί η είσοδος και να... κλείσουν ένα ραντεβού για να πάνε την επομένη, γιατί εκείνη την ώρα ήταν πολύ... σφρίχτο το πρόγραμμά τους. Μάλιστα, ο εκπρόσωπος της ΔΑΚΕ κάλεσε τους φοιτητές να μην έρθουν με πούλμαν φωνάζοντας συνθήματα και άλλες τέτοιες απρεπειώς, αλλά να μπουν δύο-τρία άτομα σε ένα ταξί και να έρθουν να μιλήσουν ως αντιπροσωπεία. Οι φοιτητές, φυσικά, δεν αποδέχθηκαν τον εμπαιγμό, κατήγγειλαν τους εργατοπατέρες φωνάζοντας συνθήματα («Ούτε ΠΑΜΕ ούτε ΓΣΕΕ,

πάρε τον αγώνα στα χέρια σου λαέ», «Τέρμα στα παζάρια των γραφειοκρατών, αγώνας στα χέρια των φοιτητών») και αποχώρησαν λίγη ώρα αργότερα.

Οι εργατοπατέρες επέστρεψαν στην αίθουσα του ξενοδοχείου, όπου μεταξύ τυρού και αχλαδιού απολάμβαναν την όμορφη θέα του Σαρανικού, σχιτρίζοντας τα κωλόπαιδα που πήγαν να τους χαλάσουν το σουαρέ (συγνόμη, το συνέδριο) για την υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης.

Να σημειώσουμε ότι την ώρα που οι εκπρόσωποι δώλων των παρατάξεων της οργανωτικής έλεγαν στους φοιτητές ότι δεν τους επιτρέπεται η είσοδος, ο Μαυρίκος του ΠΑΜΕ μοιράζει ανακοίνωση στους δημοσιογράφους στην οποία αναφέροταν ότι είναι σεβαστό το δικαίωμα των φοιτητών να παρίστανται με αντιπροσωπεία, ενώ ο Στρατούλης του Συναπτισμού πήγε να απολογηθεί στους φοιτητές με ένα στολ του τύπου «παρεξήγηση, έγινε, ρε παδιά...» και αποδοκιμάστηκε από τον κόσμο που δε μάστησε το κουτόχορτο.

Συμβολική κατάληψη στο κτήριο του ελληνικού προξενείου στο Παρίσι, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα των συναδέλφων τους στην Ελλάδα, πραγματοποιήσαν την περασμένη Παρασκευή ελληνες φοιτητές που σπου-

δάζουν στη γαλλική πρωτεύουσα. Κρέμασαν πανό στην κεντρική είσοδο και τα παράθυρα του προξενείου και από τα fax του έστειλαν κείμενο που είχαν ετοιμάσει.

Φυσικά, τα ελληνικά ΜΜΕ,

μολονότι είχαν πάρει την ανα-

κίνωση, δεν είπαν και δεν έγραψαν κουβέντα. Γράφει η ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας ελλήνων φοιτητών και εργαζομένων στο Παρίσι: «Δεν είναι αγώνας μόνο των ελλήνων φοιτητών, είναι αγώνας των νέων και των εργαζομένων όλης της Ευρώπης που την τελευταία δεκαετία σφρώνεται από την αυταρχική καταστολή και τη νεοφιλεύθερη επίθεση στην εκπαίδευση και την εργασία».

Ενώνουμε τη φωνή μας με αυτή των χιλιάδων ογωνιζόμενων νέων στη χώρα μας. Θυμίζουμε στην κυβέρνηση πως το ελάχιστο που της μένει πια να κάνει είναι να αποσύρει άμεσα το νόμο πλαίσιο. Οχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Αμεση απόσυρση όλων των κατηγοριών προς τους συλληφθέντες των φοιτητικών πορειών και άμεση απελευθέρωση του προφυλακισθέντα Βασιλή Στεργίου».

Καλό θα ήταν ανάλογες πρωτοβουλίες να γίνουν σε όλες τις ευρωπαϊκές πόλεις που σπουδάζουν ελληνες φοιτητές. Η διεθνοποίηση του αγώνα θα προσθέσει μια ακόμα πίεση στην κυβέρνηση.

Η δίκη των 49

Σε αίθουσα του Εφετείου θα ξεκινούσε χτες η δίκη των 49 νεολαίων (48 φοιτητές και ένας εργαζόμενος), που πιάστηκαν μετά το χτυπήμα του πανελαδικού πανεκπαιδευτικού συλλαλητήριου της 8ης Μάρτη. Στο Πρωτοδικείο δεν υπήρχε αιθουσα που να πληρει στοιχειώδως τις προϋποθέσεις για να διεξαχθεί μια δίκη με τόσους κατηγορούμενους και τόσους δικηγόρους (χωρίς να λογαριάζουμε τον κόσμο που ήθελε να την παρακολουθήσει).

Υστερα από παρέμβαση συνηγόρων υπεράσπισης, με επιστολή που έστειλαν στους προστάτες του Πρωτοδικείου και της Εισαγγελίας, χορηγήθηκε η μεγαλύτερη διαθέσιμη αίθουσα, που και αυτή όμως αποδείχτηκε μικρή. Ταυτόχρονα, ικανοποιήθηκε η απαίτηση των συνηγόρων να εξαφανιστούν τα ΜΑΤ από το χώρο της Ευελπίδων. Προφανώς θορυβήθηκαν μετά τα δακρυγόνα και τα κλομπ της προηγούμενης εβδομάδας.

■ Μια έδρα για τους <Εκτός των τειχών> στο Δήμο Καλλιθέας

Μια έδρα στο ΔΣ έβγαλε η συλλογικότητα «Εκτός των τειχών», στις εκλογές του σωματείου εργαζόμενων του Δήμου Καλλιθέας. Τα πλήρη αποτελέσματα των εκλογών είναι τα εξής (σε ταρενθεστ ο αποτέλεσμα των εκλογών του 2005): Ψήφισαν 772 (730). Ακυρα-λευκά 26 (38). Δημοσιούπαλληλική Ενότητα/ΚΚΕ 268 και 3 έδρες (292-4), ΠΑΣΚΕ 268 και 3 έδρες (202-3), Πρωτοβουλία Ενότητα και Δράση/ΣΥΝ-ΝΑΡ 158 και 2 έδρες (198-2), Εκτός των τειχών 52 και 1 έδρα.

■ Περισσός και ΣΥΝ, χέρι-χέρι κατά φοιτητών

Ανίερες συμμαχίες

Μπορεί σε κεντρικό πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο τα στελέχη τους να μη λένε ούτε καλημέρα, όμως όταν πρόκειται να χτυπήσουν πισώπλατα ένα κίνημα τα βρίσκουν μια χαρά. ΣΥΝ και Περισσός εμφανίστηκαν χέρι-χέρι, υπό τον μανδύα της ΠΟΣΔΕΠ, να υλοποιούν το σχέδιο που εδώ και μέρες έχει διαρρεύσει ως «πληροφορίες» στον αστικό Τύπο. Η σύσκεψη που καλεσαν (την Τετάρτη νωρίς το απόγευμα στο Πολυτεχνείο) ήταν κλειστή. «Ειδοποίησα με SMS φοιτητές που μου ήταν γνωστοί, από Δίκτυο, ΠΚΣ και ΕΑΑΚ», είπε ο Γ. Μαΐστρος, που μαζί με τους Λ. Απέκη και Π. Γεωργιάδη ήταν στο ραντεβού.

Χρειάστηκε να κάνει αυτή τη δήλωση, μαζί με την επισήμανση πως «ό, τι επωθεί πρέπει να μείνει μεταξύ μας» (για να καταστήσει τους πάντες συνένοχους),

γιατί οι φοιτητές της «Κόντρας», που πληροφορήθηκαν για τη σύσκεψη, βρέθηκαν μπροστά τους και δεν τους άφησαν περιθώριο ούτε να τοποθετηθούν. Ξεκαθάρισαν ότι καμιά σύσκεψη δε μπορεί να υποκαταστήσει τις συνελεύσεις του φοιτητικού κινήματος, κατήγγειλαν τις διαφροές και την καλλιέργεια κλίματος από τα ΜΜΕ, που γίνεται από τα στελέχη της ΠΟΣΔΕΠ, και τους τόνισαν ότι μπορούν να κατανοήσουν την αδυναμία του συντριπτικού τους στρώματος να συνεχίσει, όμως δε δέχονται αυτή να μετατρέπεται έντεχνα και εκβιαστικά και σε αδυναμία του φοιτητικού κινήματος. Αυτοί μπορεί να λένε ότι ο αγώνας θα δοθεί πλέον στα πανεπιστημιακά όργανα για μπλοκάρισμα του νόμου, το φοιτητικό κίνημα όμως αποφασίζει σε μαζικότατες γενικές συνελεύσεις ότι ο νόμος πρέπει να καταργηθεί και μ' αυτό το στόχο συνεχίζει τις κινητοποιήσεις του.

Μετά απ' αυτή την τοποθέτηση άρχισε μια απολογητική από την τριπλέτα των «παράταιρων εταίρων», σύμφωνα με την οποία η ΠΟΣΔΕΠ θέλει να συνεχίσει αλλά υπάρχουν προβλήματα και κάποιοι θέλουν να τη διασπάσουν και μπλα...

μπλα... μπλα. Οτι αυτοί σέβονται την αυτοτέλεια του φοιτητικού κινήματος και πως κάλεσαν αυτή τη σύσκεψη για να δουν ποιες είναι οι διαθέσεις! Σε ποιον τα πουλάτε αυτά, κύριοι; Δεν σας φτάνουν οι γενικές συνελεύσεις για να «κόψετε» κλίμα; Δε μπορείτε να το «κόψετε» στις ανοιχτές συνελεύσεις των χιλιάδων φοιτητών και θα το «κόψετε» σε κλειστές συσκέψεις λίγων «εκλεκτών» προσκεκλημένων; Απλά, ειδατε ότι το «κλειστό» δεν επιτευχθήκε και δεν τολμήσατε να βάλετε στα ίσια αυτό που είχατε κατά τα χρόνα. Γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι και το περασμένο καλοκαίρι σ' ένα τέτοιο παραμάγαζο αποφασίσατε να σταματήσουν οι καταλήψεις και κάποιοι «πρόθυμοι» έσπευσαν να περάσουν τη γροφή στο φοιτητικό κίνημα. Αυτή τη φορά, όμως, είναι δύσκολο να βρείτε «πρόθυμους», γιατί το κίνημα είναι δυνατό και γιατί το λάθος του περασμένου καλοκαιριού έχει διδάξει πάρα πολλούς.

Γεγονός είναι, πάντως, ότι ούτε οι ΣΥΝαστισμένοι ούτε οι Κύριες φοιτητές τόλμησαν να πουν οτιδήποτε περί χρονοδιαγράμματος λήξης των καταλήψεων και «νέων μορφών αγώνα». Η προσπάθεια ναυάγησε.

Ιστορικός συμβιβασμός ή παράταση του αδιεξόδου;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

λείας, για τον έλεγχο των οποίων έγινε πολύς ντόρος στο παρελθόν. Ενα από τα ζητήματα-αγκάθια της προηγούμενης κυβέρνησης (της Χαμάς) ήταν ο έλεγχος των δυνάμεων ασφαλείας. Ο αγώνας για τον έλεγχό τους οδήγησε στη δημιουργία δυο παράλληλων σωμάτων, το ένα από τα οποία ελεγχόταν από τη Φατάχ (και τον Αμπάς προσωπικό) και το δεύτερο από το υπουργείο Εσωτερικών (που ανήκε στη Χαμάς) και τα οποία ήρθαν σε ανοιχτή σύγκρουση. Η νέα κυβέρνηση «λύνει» αυτό το πρόβλημα διακηρύσσοντας ότι «η οικοδόμηση των δυνάμεων ασφαλείας θα γίνει σε επαγγελματική βάση και το καθήκον της είναι να καλύπτει τις ανάγκες τους, να μειώσει τις παρτιζάνικες επιδράσεις και να τις οδηγήσει μακριά από πολιτικές πολώσεις και συγκρούσεις».

Δε γνωρίζουμε πώς θα το καταφέρει αυτό, γιατί κάτι τέτοιο προϋποθέτει τη διάλυση του ένοπλου τμήματος της Χαμάς, ή την επιτορφή του στην... αντιπολίτευση. Αν οι δυνάμεις ασφαλείας τεθούν σε επαγγελματική βάση, τότε τα πράγματα είναι μάλλον χειρότερα απ' όσο δείχνουν.

■ Τα όρια του συμβιβασμού

Οσους συμβιβασμούς κι αν κάνει η ηγεσία της Χαμάς, περιμένοντας ότι θα αρθεί το οικονομικό εμπάργκο (πράγμα πολύ... χλω-

ολάβει ακόμα και αυτόν τον διαβόητο αμερικανόδουλο πολιτικό της Φατάχ, τον Μοχάμεντ Νταχλάν, ως «σύμβουλο εθνικής ασφαλείας». Τον άνθρωπο δηλαδή που είχε πρωτοστατήσει στο παρελθόν στις διώξεις ενάντια στη Χαμάς και στις πρόσφατες εμφυλιοπολεμικές συγκρούσεις και έκανε τις πιο εμπρηστικές δηλώσεις ενάντια στη Χαμάς! Απ' αυτό και μόνο μπορούμε να καταλάβουμε τι έχει να γίνει το επόμενο διάστημα. Το περιέργιο είναι ότι, αν και στελέχη της Χαμάς αντέρρασαν έντονα, επικρίνοντας τον Αμπάς γι' αυτή την ενέργεια και καλώντας τον Νταχλάν είτε να παραιτηθεί από βουλευτής είτε να εγκαταλείψει το νέο του πόστο, δεν ήταν ιδιαίτερα και η στάση του εξόριστου γηέτη της Χαμάς, Χαλέντ Μεσάλ, ο οποίος σε συνέντευξή του στο «Αλ Τζαζίρα» (19/3/07) δήλωσε ότι ήταν λάθος και πρόωρη η δημόσια αντιδραση των στελεχών της Χαμάς που επέκριναν το διορισμό του Νταχλάν (θα έπρεπε να γίνει μόνο στο εσωτερικό της οργάνωσης κι όχι δημόσια)! Αν δε διαψευστεί αυτή η δήλωση, τότε τα πράγματα είναι μάλλον χειρ-

ρότερα απ' όσο δείχνουν. Η ενέργεια αυτή όχι μόνο δεν καταδικάστηκε από τη Χαμάς (μόνο ένας συνεργάτης του Χανγία έσπευσε να κάνει έκκληση για «ηρεμία»), αλλά ο εκπρόσωπος της Χαμάς στη Γάζα δήλωσε ότι η αντίσταση είναι στρατηγική επιλογή, καλύπτοντας τον εκπρόσωπο του ένοπλου τμήματος της οργάνωσης, Αμπάου Ομπτάιντα, που δήλωσε ότι δεν δεσμεύεται από την εκεχειρία όσο οι Σιωνιστές συνεχίζουν το δολοφονικό τους όργιο.

Η ιδιαίτερη ηγεσία της Χαμάς δε μπορούν να περάσουν, αν δε θέλουν να αυτοκτονήσουν πολιτικά και να γίνουν... θυρωροί του Αμπάς. Γ' αυτό και εκπρόσωπός μους όγκος στην επόμενη σύγκρουση.

Το φοιτητικό κίνημα να σφραγίσει τις εξελίξεις

Νέα εκστρατεία αντιστροφής του κλίματος των καταλήψεων ανέλαβε σύσταση ο Τύπος, φιλοκυβερνητικός και αντικυβερνητικός.

Οι συστημικές δυνάμεις ανησυχούν σοβαρά μπροστά στον κίνδυνο να εδραιωθεί στο λαό και τη νεολαία μια αντιληφτή και στάση ανυπακοής απέναντι σε ψηφισμένους νόμους, μια στάση που αμφισβητεί έμπρακτα την καθεστηκυία τάξης. Και βέβαια, τούτος ο κίνδυνος γίνεται μεγαλύτερος εφόσον το κίνημα ανατρέψει το αντιεπιπλευτικό, αντιδραστικό έκτρωμα της Γιαννάκου.

Είναι θαυμαστή η ομοφωνία όλου του αστικού Τύπου, στο πώς περιγράφει το ρεπορτάζ απ' το μέτωπο των καταλήψεων και των φοιτητικών αγώνων.

Οι καταλήψεις εμφανίζονται ήδη λίγο-πολύ ως προβλέθηκεν αντίστοιχα στην Ευελπίδων, στα φιλά γράμματα αναφέρεται ότι εξακολουθούν να είναι 250.

Αποσιωπάται με επιμελεία -οτις περισσότερες εφημερίδες- το γεγονός ότι όλα τα μεγάλα Πανεπιστήμια της χώρας εξακολουθούν να βρίσκοντ

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 227η συνεδρίαση Πέμπτη, 15.3.07

Μια αίθηση και χωδαία επίθεση του Ι. Μυλωνά στον απόντα Δ. Κουφοντίνα σφράγισε τη σημερινή συνεδρίαση. Μια επίθεση λάσπης που ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Ο Μυλωνάς μήλησε ως φρέφων του Γιωτόπουλου, γιατί ο Τζωρτζάτος δεν είναι σε θέση να έχει άποψη. Είναι απλός κουβαλητής της λάσπης. Ο Μυλωνάς υποχρεώθηκε να ενεργήσει κόντρα στην υπερασπιστική γραμμή που ως δικηγόρος είχε χαράξει. Γιατί τι υποστήριζε τις προηγούμενες μέρες της αγρευσής του; Επικαλούνταν τον Κουφοντίνα για να βγάλει ψεύτες και αναξιόπιστους τον Τσελέντη και τον Τέλιο. Επικαλέστηκε τον Κουφοντίνα όχι μια και δυο, αλλά πολλές φορές. Μάλιστα, λίγο πιριν ολοκληρώθηκε η αποδεικτική διαδικασία, είχε ο ίδιος διαβάσει σχετικά αποσπάσματα από τα πρακτικά της πρώτης δίκης, για να αποδείξει ότι ο Κουφοντίνας «περνάει γενές δεκατέσσερις» τον Τσελέντη και τον Τέλιο.

Και τι έκανε σήμερα; Υποχρεώθηκε από τους πελάτες του να δώσει μια και να γκρεμίσει όλο το υπερασπιστικό οικοδόμημα που έχτισε. Γιατί όταν λές ότι

ο Κουφοντίνας έχει κάνει «συναλλαγή» για να... σώσει τη γυναίκα του και το γιο του (εδώ έχουμε το έσχατο σημείο θητικής κατάπτωσης), δε μπορείς να ζητάς ταυτόχρονα από το δικαστήριο να αξιολογήσει υπέρ του πελάτη σου τις υπερασπιστικές αναφορές του. Οδηγείσαι σε παραλογισμό. Λες ότι ο Τσελέντης και ο Τέλιος είναι συνεργαζόμενοι. Άλλα και ο Κουφοντίνας, που παραδέχεσαι ότι τους ξεμπρόστιασε, είναι κι αυτός συνεργαζόμενος! Δηλαδή, η Ασφάλεια έβαλε τον ένα συνεργαζόμενο να ξεμπροστίασε τους άλλους δύο; Τρελά πράγματα. Τρελά πράγματα που αποκαλύπτουν απώλεια ψυχραιμίας, πτωνικό, απώλεια επαφής με την πραγματικότητα. Αποδεικνύουν ότι εκείνο που σε καθοδηγεί δεν είναι παρά ένα αρρωστημένο αίσθημα. Ενα αίσθημα φθόνου προς εκείνον που έχει καταφέρει με τη στάση του να συγκεντρώσει το γενικό θαυμασμό, το οποίο μπλέκεται με αισθήματα φιλοτομαρισμού και αφοραλισμού.

Ο Μυλωνάς επελέξε -δεν έρουμε για πιο λόγο- να γίνει φορέας αυτής της συμπεριφοράς. Το μόνο που κατάφερε, μπροστά στην τεράστια πίεση που δέχτηκε από τους πελάτες του, είναι να βάλει και μια δικιά του ειδοχή ερμηνείας.

της στάσης του Κουφοντίνα, δίπλα σ' αυτές των πελατών του: ότι μπορεί να «εμμένει στην απολυτότητα της επαναστατικής του τοποθέτησης και δε λέει κουβέντα». Εκδοχή που, βέβαια, δε δέχονται οι πελάτες του, όπως κατ' επανάληψη έχει φανεί από τις επιστολές Τζωρτζάτου (διά χειρός Γιωτόπουλου).

Ο, τι ήταν να ειπωθεί επί της ουσίας πάνω σ' αυτό το ζήτημα έχει ειπωθεί εδώ και ενάμιση χρόνο και δεν θα τους κάνουμε τη χάρη να επανέλθουμε. Η σφραγίδη αντίδραση του Δ. Κουφοντίνα, που επέδειξε ιώβεια υπομονή, ελπίζοντας ότι ίσως διατηρηθούν κάποια ψήματα αξιοπρέπειας, μας λέει ότι πλέον έχουμε πόλεμο. Πόλεμο με τη λάσπη και τους λασπολόγους. Πόλεμο για την υπεράσπιση των πολιτικών και θητικών αξιών της επαναστατικής Αριστεράς. Σ' αυτόν το πόλεμο δεν χωράνε «ειρηνιστές» και «μεσάζοντες». Ή με τους λασπολόγους ή με τους αγωνιστές.

■ 228η συνεδρίαση Παρασκευή, 16.3.07

Τελευταία μέρα της αγρέυσης Μυλωνά, ο οποίος ασχολήθηκε αρχικά με το νομικό θέμα της απλής συνέργειας. Επι-

καλούμενος σχετική απόφαση του Αρείου Πάγου και τη θεωρία υποστήριξε ότι «για να έχουμε απλή συνέργεια δεν αρκεί να υπάρχει παρουσία του κατηγορουμένου στον τόπο του εγκλήματος, η παρουσία του πρέπει να είναι ενεργός».

Περνώντας στην υπόθεση Παπαδημητρίου, υποστήριξε καταρχάς ότι έχει γίνει λανθασμένος νομικός χαρακτηρισμός της πράξης. Δεν πρόκειται για απόπειρα ανθρωποκτονίας. «Είναι επικίνδυνη σωματική βλάβη και βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη». Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στις αντικρουόμενες καταθέσεις του ψευδομάρτυρα Βουτζαλή. Αναφέρθηκε στην τοποθέτηση του Σάββα στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, που είπε ότι αυτός πυροβόλησε τον Λ. Παπαδημητρίου με δύο πιστόλια. Στην περίπτωση των Σεπολίων -είπε- το δικαστήριο δέχτηκε τα όσα είπε ο Σάββας, γιατί διευκόλυναν τον «καλό» κατηγορούμενο Κονδύλη, ενώ δεν δέχτηκε όσα είπε για την υπόθεση Παπαδημητρίου, γιατί αφορούσαν τον «κακό» κατηγορούμενο Τζωρτζάτο. Ο Ι. Μυλωνάς αναφέρθηκε ακόμα σε καρίερα παρεμβάσεις της Γ. Κούρτοβικ, η οποία απέδειξε (με αναφορές στα εργαστηριακά ευρήματα)

τα), ότι όλες οι σφαίρες κατά του Παπαδημητρίου είχαν ριχτεί από την ίδια πλευρά και από κοντινή απόσταση, γεγονός που επιβεβαιώνει την αλήθεια της διλησης Σάββα. (Σωστά είναι αυτά, αλλά εμείς έχουμε την απορία: Η συνήγορος του... «συνεργαζόμενου» Κουφοντίνα ανέλαβε με τις ερωτήσεις και τις επισημάνσεις της, με υπερασπιστική δουλειά δηλαδή, να στηρίξει τους ισχυρισμούς της υπεράσπισης Τζωρτζάτου στη συγκεκριμένη υπόθεση; Ο Κουφοντίνας στήριξε υπερασπιστικά τον Τζωρτζάτο στην υπόθεση Μομφεράτου, η συνήγορος του Κουφοντίνα στήριξε υπερασπιστικά τον Τζωρτζάτο στην υπόθεση Παπαδημητρίου, αλλά κατά τα άλλα είναι και οι δύο... «συνεργαζόμενοι». Οταν η πολιτική αλητεία οδηγεί στον παραλογισμό).

Σε ό, πι αφορά την κατηγορία για συμμετοχή του Τζωρτζάτου στην 17Ν μέχρι τη σύλληψή του, υποστήριξε ότι κανείς από τους κατά την κατηγορία φερόμενους ως μέλη της Οργάνωσης δεν αναφέρει τίποτα για τον Τζωρτζάτο μετά το 1993. Και όμως, η πρωτοβάθμια απόφαση αυθαιρέτεται τον καταδίκασε, διότι -όπως γράφει «ουδόλως απέκοψε τον δεσμό του με την οργάνωση με την ένοντα του ανήκει σε αυτήν, αφού συνεχώς ερχόταν σε επαφή με τα λοιπά μέλη!» Και τα τετράδια να επικαλεστεί κανένας, παραβλέποντας τον λαθεμένο τρόπο ανάγνωσης των καταγραφών σ' αυτά, σταματούν το 1997. Πώς, λοιπόν, μπορεί κανείς να βρει θετικά στοιχεία συμμετοχής του Τζωρτζάτου στην Οργάνωση από το 1997 μέχρι το 2001, που είναι το κρίσιμο χρονικό σημείο (ψήφιση τρομονόμου);

Για την εισβολή στο ΑΤ Βύρωνα ο συνήγορος του Τζωρτζάτου υποστήριξε αρχικά ότι πρόκειται για κλοπή αντικειμένων όλως ευτελούς αξίας (χαρτιά και σφραγίδες), όπως όμως από την έδρα του επισημάνθηκε ότι κλάπτηκαν και άπλα, παραδέχτηκε ότι έκανε λάθος. Στη συνέχεια, υποστήριξε ότι πρωτόδικα καταδίκαστηκε ένας παραπάνω απ' αυτούς που ανέφεραν οι αυτόπτες μάρτυρες και άφρισε στο δικαστήριο την επιλογή να άθωσει είτε τον Τζωρτζάτο είτε τον Χριστόδουλο, αν και ο ίδιος θεωρεί ότι υπάρχουν αμφιβολίες για τη συμμετοχή του Τζωρτζάτου.

Αποτιμώντας συνολικά τη συμμετοχή του Τζωρτζάτου στην 17Ν ο συνήγορος του προσέθεσε ένα καινούργιο στοιχείο, που ουδέποτε μέχρι τώρα είχε υποστηρίξει ο Τζωρτζάτος: «Κάποια στιγμή καταλαβαίνει ότι έχει κάνει λάθος. Επιτρέψε μου να πω, ότι δεν είναι τυχαίο ότι αποχωρεί από την Οργάνωση λόγους μήνες μετά την τρομική ενέργεια Παλαιοκρασιά, με το θάνατο του Αξαρλιάν. Αυτό είμαι ο σίγουρος ότι έπαιξε κάποιο ρόλο στο να φύγει». Δεν θα το σχολίασουμε παραπέρα. Περιμένουμε μόνο να δούμε, αν μετά από ενδεχόμενη καταδίκη του Τζωρτζάτου, θα ζητήσει το ελαφρυντικό της ειλικρινός μεταφελείας.

Η κατακλείδια της πολυήμερης αγρευσής Μυλωνά ήταν δηλωτική των απόψεων των εντολέων του. Την παραβάτευμε χωρίς δικά μας σχόλια, γιατί «μιλάει» μόνη της:

«Θα τελειώσω κύριοι Δικαστές λέγοντας ότι πρωτίστως, όχι μόνο αλλά κατ' εξοχήν στην υπόθεση του κ. Τζωρτζάτου, θα δείξετε με την απόφασή σας αν θα έχει η Οργάνωση 17Ν, το παραδόξο της ιστορίας, μια τελευταία οικόμηνη νίκη: γιατί η Οργάνωση 17Ν έχει εξαφρωθεί δεν υπάρχει πια, βεβαίως υπάρχουν και κάποια μέλη που είναι απ' έξω και δεν

Υπερασπιστική τακτική κατάδοσης

Μια πρωτότυπη υπερασπιστική τακτική εφάρμοσε στη διάρκεια της πολυήμερης αγρέυσής του ο συνήγορος των Γιωτόπουλου-Τζωρτζάτου, κατ' εντολήν των πελατών του προφρανών (κατ' εντολήν του πρώτου των πελατών του, για να ακριβολογούμενο, γιατί η αποδεικτική διαδικασία ακόμα και σε δίκες συμμοριών, στις οποίες τις περισσότερες φορές υπάρχει μια στοιχειώδης αλληλεγγύη μεταξύ των κατηγορούμενων). Την τακτική της κατάδοσης με τη μεταφορά των βαρών σε συγκατηγορούμενους. Μια τακτική που στον πρώτο πελάτη της περισσότερες φορές έχει επιλεγεί μόνο από εκείνους που συνεργάζονται με τις αρχές προκειμένου να σώσουν το τομάριό τους.

Οι περισσότεροι γνωρίζετε, βέβαια, την αίθηση επίθεση λάσπης ενάντια στον Δ. Κουφοντίνα, που περιλάμβανε τον υπανιγμό ότι «συναλλάγητηκε» για να σώσει τη γυναίκα του και το γιο του που τους υπεραγαπά. Η αναφορά στο γιο υποδηλώνει

έχουν συλληφθεί (άλλωστε για να κλείσει το παζλ φορτώνονται ενέργειες στον κ. Τζωρτζάτο, που κάποιοι βέβαια τις έχουν κάνει αλλά όχι ο κ. Τζωρτζάτος), έχει θική η 17N. Οπως σας έχω πει επανειλμένα, σε πολιτικό επίπεδο κι εγώ αντίθετος είμαι και αν θέλετε πολύ καλά έγινε και ήττηθήκε η 17N. Ομως, μην της δώσετε κύριο Δικαστές την ικανοποίηση, στον κ. Κουφοντίνα ή στον κ. Σάββα Ξηρό, που υπερασπίζονται –τουλάχιστον ο κ. Κουφοντίνας– τη δράση της Οργάνωσης, μην της δώσετε μια τελευταία ικανοποίηση, μια τελευταία νίκη. Ποια θα είναι αυτή; Να έχετε μια άδικη αυθαίρετη κρίση για τον κ. Τζωρτζάτο, που θα δείχνει ότι δεν εφαρμόζετε ποινική Δικαιοσύνη, ότι έχετε ολοισθεί προς την πολιτική Δικαιοσύνη, με δυο λόγια ότι δικαιώνεται η 17N όταν έλεγε ότι "εμείς είμαστε αντίπαλοι, μας πιάσανε τώρα οι εχθροί μας, το κράτος και η Δικαιοσύνη, πως θα μας συμπειριφέρουν"; Ως νικημένους εχθρούς. Θα αγνοήσουν το Δίκαιο και θα μας εξοντώσουν με βαρύτατες αυθαίρετες καταδίκες".

Αυτή ήταν μια ακόμη νίκη της 17N στο πρώτο βαθμό. Γιατί η πρωτοβάθμια απόφαση όχι μόνο για τον κ. Τζωρτζάτο, αλλά σε πολύ μεγάλο βαθμό και για τον κ. Τζωρτζάτο, τι ήταν με την ανύπαρκτη επιχειρηματολογία και αιτιολογία; Δυστυχώς μια ακόμη νίκη της 17N ήταν. Είχαμε επιβεβαίωση της θέσης της 17N, "είμαστε ταξικοί αντίπαλοι, θα έρθουν οι δικαστές, θα παραμερίσουν το Δίκαιο και θα μας κοπιανίσουν, επειδή πιάσανε τους εχθρούς τους". Αυτή είναι η λογική της 17N. Αλίμονο, κύριο Δικαστές, αν κι εσείς υιοθετήσετε αυτή τη λογική. Οι πρωτοβάθμιοι συνάδελφοί σας αυτό έκαναν και έδωσαν μια ακόμη νίκη στη 17N, αλλά να απονείμετε ποινική Δικαιοσύνη, να μελετήσετε πολύ προσεκτικά τα αποδεικτικά στοιχεία, να εξετάσετε τα νομικά θέματα».

■ 229η συνεδρίαση Δευτέρα, 19.3.07

Οι αιγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης συνεχίστηκαν με τους υπερασπιστές του Πάτροκλου Τσελέντη. Ο Βασιλης Κουνελής, που ξεκίνησε, διευκρίνισε εισαγωγικά ότι θα μεταφέρει τις απόψεις Τσελέντη και όχι τις προσωπικές του απόψεις. Ετσι αντιλαμβάνεται το ρόλο του ως υπερασπιστής και αυτό το ζήτησε ο εντολέας του. Αναφέρθηκε καταρχάς στο κοινωνικό και πολιτικό κλίμα την εποχή της μεταπολίτευσης, όταν ο Τσελέντης εντάχθηκε στη 17N, για να προχωρήσει στη συνέχεια σε μια έκθεση των απόψεων του Τσελέντη για την αποτυχία και τα αδιέξοδα της Οργάνωσης, που οδήγησαν τον ίδιο στην αποχώρηση και τη μετάνοια. Ήταν μια αξιοπρέπεστατη αργόρευση, η οποία δεν έθιξε κανένα συγκατηγορούμενο του Τσελέντη.

Ο Θωμάς Παπαγιάννης, ο πρώτος συνήγορος του Τσελέντη, ασχολήθηκε κυρίως με τις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται ο Τσελέντης και προσπάθησε να αποδείξει ότι αυτός είναι ειλικρινής σε ό, τι λέει. Οπως είπε, ο Τσελέντης δεν ενδιαφέρεται να υπερασπιστεί τον εαυτό του, αλλά μέσω του δικαστηρίου ζητά την επιείκεια και τη συγνώμη της κοινωνίας.

Φυσικά, δεν περιμέναμε από τους συνηγόρους (αυτό θα ήταν ενάντια στα κοινωνικά τους, όπως αυτά ορίζονται από τον Κώδικα περί δικηγόρων) να αναφερθούν στις κραυγαλάξεις αντιφάσεις που περιλαμβάνουν οι τοποθετήσεις του Τσελέντη. Στα ψέματα που αυτός έχει πει, προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Υπεύθυνος για τη γραμμή είναι ο κατηγορούμενος και όχι ο δικηγό-

ροι του και αυτό ισχύει για όλους.

Ο Αριστείδης Οικονομίδης χαρακτήρισε τους κατηγορούμενους θύματα μιας κατάστασης βίας που χαρακτηρίζει τον κόσμο, ένα κόσμο διαπερμένο σε τάξεις, σε πλούσιους και φτωχούς, σε πατρικούς και πληθείους, έναν κόσμο παράφρονα. Αναφέρθηκε αναλυτικά στις ανισότητες και τη βία που χαρακτηρίζουν τον καπιταλιστικό κόσμο. Τρομοκράτες χαρακτηρίζονται –είπε– οι Παλαιοτίνοι που στενάζουν 60 χρόνια κάτω από τη μπότα και ανατινάζονται παίρνοντας μαζί τους τα νιάτα τους και κάποιους άλλους, ενώ εκείνοι που βομβαρδίζουν χώρες και λαούς τιμούνται με Νόμπελ Ειρήνης. Εάν δεν εξαλειφθούν οι ανισότητες, δε μπορεί να εξαλειφθεί η βία, κατελήξει ο συνήγορος, για να ερμηνεύσει την ένταξη του νεαρού επαναστάτη Τσελέντη στη 17N, διευκρινίζοντας ότι δεν παρασύρθηκε από τον Κουφοντίνα ή κανέναν άλλο, αλλά ότι αυτή η ένταξη ήρθε ύστερα από δική του παρόρμοη. Το διο προσωπική ήταν και η επιλογή της αποκορύφωσης του οποίου την Οργάνωση, η μετάνια της δίκης.

Σε νομικό επίπεδο, η υπεράσπιση Τσελέντη δεν διαφέρωντες με τον καταλογισμό της ενοχής στις διάφορες πράξεις για τις οποίες πρωτοδίκως καταδικάστηκε. Ερίξε το βάρος στη διεκδίκηση περισσότερων ελαφρυντικών (πρωτοδίκως του έχει αναγνωριστεί η ειλικρινής μεταμέλεια και ζητήθηκαν τα ελαφρυντικά των μη ταπεινών ελαστηρίων, της μετέπειτα καλής συμπεριφοράς κ.λπ.), ώστε να μειωθεί η πτωνή του κάτω από τα 25 χρόνια. Με ένα ελαφρυντικό ακόμα αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί. Μένει να δούμε αν αυτό θα αποτυπωθεί στην απόφαση του έκτακτου τρομοδικείου.

Ακολούθησαν οι υπερασπιστές του Βασιλη Ξηρού, με πρώτο τον Δημήτρη Λούβρη, που ευθύς εξαρχής χαρακτήρισε εσφαλμένη την εισαγγελική πρόταση, και κατά το γενικό της μέρος και κατά το ειδικό της μέρος που αφορά τον Β. Ξηρό. Η εισαγγελική πρόταση –είπε– είναι ένα λογικό συμπέρασμα που προκύπτει από μια συγκεκριμένη λογική επεξεργασία που στηρίζεται σε εσφαλμένα δεδομένα. Στο πρώτο σκέλος της αγόρευσής του ο συνήγορος στράφηκε ενάντια στις αποφάσεις με τις οποίες το δικαστήριο απέρριψε όλες τις ενστάσεις της υπεράσπισης, αντιγράφοντας την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστήριου. Εστρεψε τα βέλη του ενάντια στον «παγκόσμιο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», ο οποίος φέρνει νέα ήμη, νέες αντιλήψεις στο Δίκαιο, προσπαθεί να επιβάλει ένα Μεσαίωνα. Εφευρέθηκε ο αύριοτος όρος «τρομοκρατία», για να πολεμηθούν όλοι οι αντίπαλοι του συστήματος, όπως είχε γίνει και την περίοδο που διώκονταν και εξοντώνονταν οι αγωνιστές του ΕΑΜ και του ΔΣΕ καθώς και τα μελή και στελέχη του παράνομου ΚΚΕ. Ο ιστορικός του μελλοντος –κατέληξε ο συνήγορος– θα αποτιμήσει αυτή τη δίκη ως μια σημαντική πολιτική δίκη, γιατί τέτοια είναι.

Το δεύτερο θέμα που επεσήμανε ο Δ. Λούβρης ήταν η εισαγγελική πρόταση, είναι πρώτης εκρήξεων. Κανένα άλλο στοιχείο δεν υπάρχει για το Βασιλη (ο Σάββας δεν τον αναφέρει που θυμόταν), πληγ των αναγνώστης που στηρίζεται σε «προϊόντα μνήμης και δεξήνει ότι είναι προϊόν του κλίματος της τρομούστερίας του 2002. Οσοι προχωρούν σε αναγνώρισης πηγαίνουν στον ειδικό εφέτη ανακριτή και κατοθέτουν πράγματα διαφορετικά από αυτά που είχαν καταθέσει προανακριτικά, αφέως μετά το συμβάν στο οποίο ήταν μάρτυρες.

Ακόμα χειρότερα για την κατηγορία είναι να τα πρόγματα στην περίπτωση μιας σειράς εκρήξεων. Κανένα άλλο στοιχείο δεν υπάρχει για το Βασιλη Ξηρού, για τη διεκδίκηση της απόφασης της επιτροπής που στηρίζεται στην αναγνώστης ανθρώπου που πήγαν επίσημα στον Β. Ξηρό. Δεν κλήθηκαν όλοι οι ουσιώδεις μάρτυρες, όπως απαιτεί ο νόμος, αλλά μόνο οι αναγνώριστες. Με ποια κριτήρια, όμως, κάποιοι κρίθηκαν ουσιώδεις και κάποιοι μη ουσιώδεις; Την προσωπικότητα του Β. Ξηρού δεν την έχει γνωρίσει το δικαστήριο, κατελήξει ο συνήγορος. Είναι ένας κλητήριος, ανθρώπος και πληγ των ειδών μικρού κύκλου επικοινωνεί με τον υπόλοιπο κόσμο μέσω της ζωγραφικής του. Ολοκλήρωσε την αγόρευσή του με τα λόγια τρυφερόπτητας που ανέδιδαν ένα άρωμα παιδικής αφέλειας. Κάλεσε τους δικαστές να μείνουν μακριά από το κλίμα τρομούστερίας και διαπομπεύστε των κατηγορούμενων. Ως συνήγορος –είπε– θα ους ζητήσω να κρίνετε δίκαια τον Βασιλη Ξηρό. Ως πολίτης, θα ους ζητήσω να αποκαταστήσετε την τάξη και τη δικαιωματική ειρήνη.

Ματικότητα, η προδικασία για τον Βασιλη τελείωσε με τη μαρτυρική του κατάθεση στην Ασφάλεια. Η προανακριτική του απολογία αποτελεί κατά λέξη αντιγραφή αυτής της μαρτυρικής κατάθεσης.

Στη συνέχεια ο Δ. Λούβρης άρχισε να εξετάζει μία προς μία τις κατηγορίες κατά του Β. Ξηρού. Για τη ρουκέτα κατά της αμερικανικής πρεσβείας επικαλέστηκε τη μαρτυρική του Κονδύλη, ότι δεν υπήρχε εκεί Βασιλης. Για τη ρουκέτα κατά της οικίας του γερμανού πρέσβη επικαλέστηκε την προκήρυξη της 17N, την τοποθέτηση του Σάββα στο πρωτόδικο και την τοποθέτηση του Βασιλη Ξηρού λόγω της οικίας του γερμανού πρέσβη. Στη συνέχεια ο Δ. Λούβρης άρχισε να προσέβη με εκείνους τους μάρτυρες που ήταν πιο κοντά στο συμβάν και οι οποίοι κάνουν λίγο ως πολύ την ίδια περιγραφή. Υπήρξε, για παράδειγμα, άλλος «αναγνώριστης» (ο Μπούας) που στο πρωτόδικο «θυμίζηκε» τον Βασιλη ως το άτομο που πυροβόλησε τον Περατικό, ενώ τον Σάββα δεν έχει διότι τον έκριναν κάτιο κολόνες. Στο δευτεροβάθμιο έκανε στροφή 180ο, επειδή στο μεταξύ έχει μεσολαβήσει η απόφαση: αναγνωρίζει το Σάββα ως δράστη, ενώ τον Βασιλη δεν τον είδε, γιατί τον έκριναν οι κολόνες! Παρά ταύτα, τον θυμάτ

■ Αγωγή κατά της συνταγματικότητας του δασοκτόνου νόμου

Από αναβολή σε αναβολή

Στις 2 Μάρτη αναβλήθηκε για έβδομη συνεχή φορά η εκδίκαση της προσφυγής της Πανελλήνιας Ένωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΔΔΥ) κατά της εγκυκλίου 1099/2004 του Ε. Μπασιάκου. Από τις αναβολές οι πέντε έγιναν στην Ολομέλεια και οι δύο στο Ε' Τμήμα του ΣΤΕ. Η ΠΕΔΔΥ με την προσφυγή της στρέφεται μεν κατά της εγκυκλίου του Ε. Μπασιάκου, αλλά βασικός στόχος της είναι ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003, που αν εφαρμοστούν οι διατάξεις του θα αποχαρακτηριστούν δεκάδες εκατομμύρια στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων.

Κατά την ψήφιση του δασοκτόνου νόμου, η ΝΔ, ως αξιωματική αντιπολίτευση, είχε εναντιωθεί στο άρθρο 1. Τώρα όμως που έγινε κυβέρνηση έχασε τη στάση που κράτησε τότε, ενώ ο αρμόδιος υπουργός της Ε. Μπασιάκος ενδιαφέρεται για την άμεση εφαρμογή του νόμου και παρεμβαίνει συνέχεια στο ΣΤΕ για να αναβληθεί η εκδίκαση της αγωγής της ΠΕΔΔΥ και να δημιουργηθούν τετελεσμένα, με τη λήψη από τους περιφερειάρχες αποφάσεων με τις οποίες, με το επιχείρημα της πλάνης, αίρονται προηγούμενες αποφάσεις τους για πράξεις αναδασώσεων. Δεν είναι τυχαίο ότι μετά την εγκύλιο 1099/2004 του Ε. Μπασιάκου έχουν βγει αποφάσεις με τις οποίες αίρονται μερικά ή ολικά πράξεις αναδασώσεων. Η κυβέρνηση της ΝΔ, που έχει προτείνει την αναθεώρηση του άρθρου 24 του συντάγματος, έχει ένα λόγο παραπάνω να επιδιώκει τις συνεχείς αναβολές της εκδίκασης της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ κατά της εγκυκλίου του Μπασιάκου.

Ο Ε. Μπασιάκος είχε δεχτεί εισήγηση απ' όλες τις διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος να καταθέσει τροπολογία με την οποία θα ανέστειλε άμεσα

την εφαρμογή του άρθρου 1 του 3208/2003. Ομως, αγνόστε προκλητικά την εισήγηση αυτή και προχώρησε στην έκδοση της εγκυκλίου 1099/2004, με την οποία ξεπερνάει σε 17 σημεία τον δασοκτόνο νόμο και οδηγεί σε πρόσθετους αποχαρακτηρισμούς δασών και δασικών εκτάσεων.

Στις 2 Μάρτη αναβλήθηκε για έβδομη φορά (για τις 5 Οκτώβρη 2007) η εκδίκαση της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ κατά της εγκυκλίου Μπασιάκου, γιατί ο εισηγητής του ΣΤΕ Π. Πικραμένος ήταν ασθενής! Η ΠΕΔΔΥ είχε ζητήσει και την έκδοση προσωρινής διαταγής μέχρι την εκδίκαση της κύριας αγωγής κατά της εγκυκλίου. Ομως, ο πρόεδρος του ΣΤΕ, ενώ πέρασαν 2,5 χρόνια, δεν «πρόλαβε» να εκδώσει την προσωρινή διαταγή και δεσμεύτηκε ότι θα τη βγάλει μόλις αναφέρεται ο Π. Πικραμένος.

Ο Π. Πικραμένος, στην τελευταία εισήγηση του στις 27 Φλεβάρη 2007, ενόψει της συζήτησης στις 2 Μάρτη της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ στην ολομέλεια του ΣΤΕ, έκανε έκπτωση υπέρ του νόμου 3208/2003, τον οποίο χαρακτήρισε συνταγματικό σε όλες του τις διατάξεις! Ο ίδιος, στις 2 Οκτώβρη 2006, ενόψει της έκτης συζήτησης της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ στην ολομέλεια του ΣΤΕ, στην εισήγησή του υποστήριζε ότι ναι μεν το άρθρο 1 του νόμου 3208/2003 είναι συνταγματικό, όμως τρεις διατάξεις του είναι αντισυνταγματικές. Παραθέτουμε τα σχετικά αποσπάσματα από την εισήγηση Πικραμένου:

«Αντίθετα αντισυνταγματική θεωρώ τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 3 περ. γ του νόμου 998/79, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3208/2003, στο βαθμό που νομιμοποιεί παράνομες πράξεις της Διοίκησης με τις οποίες αποδόθηκαν σε άλλες χρήσεις εκτάσεις οι οποίες έπρεπε να είχαν κηρυχθεί αναδιασωτές κατ' εφαρμογή του άρ-

θρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος...

Προβάλλεται περαιτέρω αντισυνταγματικότητα της διάταξης του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 3208/2003 με την οποία απολείφονται τα βιβλία που προβλέπονται από τις διατάξεις του από 6/9-12/10/31 ΠΔ «Περί Δασικής Διοικήσεως» από τα στοιχεία που λαμβάνονται υπ' όψιν για τον καταριούμ των δασικών χαρτών... Συνεπώς η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 3208/2003... είναι αντισυνταγματική. Σημειωτέον ότι στην εισηγητική έκθεση του ν. 3208/2003 δεν προβάλλεται καμιά αιτιολογία για την ανωτέρω ρύθμιση...

«Προβάλλεται τέλος η αντισυνταγματικότητα των διατάξεων των παρ. 6 και 7 του άρθρου 1 του ν. 3147/2003... Κατά την άποψή μου, οι ανωτέρω διατάξεις είναι αντισυνταγματικές».

Θα μπορούσαμε να πούμε να πούμε πολλά για τις ανατροπές που επιφέρουν στο δασικό χάρτη της χώρας οι τρεις αντισυνταγματικές διατάξεις του νόμου 3208/2003 που επισήμων ο Π. Πικραμένος. Λόγω χώρου θα σταθούμε στην πρώτη απ' αυτές, που αφορά τις παράνομες πράξεις της διοίκησης με τις οποίες εισ αποχαρακτηρίζονται δασικές εκτάσεις. Βασικά, αφορά παράνομες αποφάσεις των πολεοδομικών γραφείων, με τις οποίες εκδίδουν οικοδομικές άδειες σε οικόπεδα που βρίσκονται σε δασικές εκτάσεις που καλύπτονται με πράξεις αναδάσωσης. Θυμίζουμε εδώ τις παράνομες οικοδομικές άδειες του πολεοδομικού γραφείου Καπονδρίτη σε οικοδομικού συνεταιρισμού «Νέα Αιολίδα», του οποίου μέλη είναι ανώτατοι δικαστικοί.

Τι λέτε; Είναι όραγε συμπτωματική αυτή η μεταστροφή του Π. Πικραμένου στη θέση του για αντισυνταγματικότητα αυτής της διάταξης του ν. 3208/2003;

Αποδείχτηκε πολύ μικρός ο χώρος του Στεκιού Μεταναστών για να χωρέσει φίλους και συντρόφους που ήθελαν να τιμήσουν τον Κωστή Νικηφοράκη, στο πολιτικό του μνημόσυνο που έγινε το περασμένο Σαββατοβράδο. Γέμισε ασφυκτικά ακόμα και η σκάλα της εισόδου και πάρα πολλοί έμειναν για ώρες όρθιοι.

Συγκινητικές ήταν και οι τοποθετήσεις των ομιλητών, που μίλησαν με αγάπη για το σύντροφο που χάθηκε πρόωρα, συμφωνώντας όλοι σε ένα πράγμα

«Φέρων ψυχήν μου την

μας: Ο Κωστής δεν πρέπει ούτε να αγιοποιηθεί ούτε να ηρωωθεί. Ο Κωστής ήταν ένας επαναστάτης κομμουνιστής, ένας αγωνιστής που με τη δράση του έδινε φωνή σε κένους που δεν έχουν και ταυτόχρονα ένας άνθρωπος γεμάτος ζωή, με τις αδυναμίες και τις αντιφάσεις του, όπως δύο μας.

Ενα συγκινητικό μήνυμα έστειλε και ο Δ. Κουφοντίνας, ο δεσμώτης αγωνιστής με τον οποίο ο Κωστής είχε αναπτύξει έναν ιδιαίτερο δεσμό:

«Φέρων ψυχήν μου την

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Το κυνωνικό έργο που επιπέλουν οι εφημερίδες μικρών αγγελιών – αντίστοιχες μεγάλων δεν υπάρχουν, γιατί άραγε – είναι σπουδαίο. Γι' αυτό και πληθάνουν και ευημερούν. Για το λόγο αυτό, σας στέλνω ένα δεήμα, μήπως και βρείτε (εσείς ή άλλοι) κάτι που σας ενδιαφέρει μέσα στον μαγικό κόσμο των προσφορών και της ενημέρωσής τους.

Προσφορά εργασίας:

Μεγάλη εταιρία, πρωτοποριακή στον τομέα της, αναζητά εμπορικό αντιπρόσωπο. Ο υποψήφιος θα πρέπει να είναι θαμώνας καφενείου της Πρέβεζας ή μοτοσικλετιστής που κόβει δρόμο από σκαλιά, γυναίκα 35 ετών που έχει σπουδάσει στην Ιταλία, 35χρονος αντιεξουσιαστής, 25χρονος φοιτητής – ραδιοφωνικός παραγωγός, 40άρης, Βοιωτός, Συριανός ή Αθηναϊός. Μεταφορικό μέσο απαραίτητο – συνεχή ταξίδια στην επαρχία, μετεκπαίδευση στο εξωτερικό. Προσφέρεται πλήρες πακέτο αποδοχών + bonus. Πληροφορίες Πάτρη και Δαμάρεως γωνία.

Ζητείται νεαρός πανεπιστημιακής μόρφωσης αλλά μειωμένων πνευματικών οριζόντων, για να αναλάβει να φυλάει παπούκια και βέσπες με το ζόρι και με την απειλή απόλυτης. Απαραίτητη μόνο σωματική παρουσία, δεκτοί και ανειδίκευτοι ή ΑμΕΑ. Προσφέρεται βασικός μισθός, κουκούλα και κουπόνια για ρεμπετάδικα.

Ζητείται αδελφή για φροντίδα παππού του ΕΛΑ. Ημερομίσθιο 10 ρούβλια και 35 καπτίκια.

Ζητείται πτυχιούχος πολιτικής οικονομίας, τέρας μορφώσεως, για συγγραφή κειμένων. Αμοιβή με το κομμάτι, εποχιακή απασχόληση.

Ζήτηση εργασίας:

Νέος αποχήσας, συνεργάσιμος, ζητά ευνοϊκή μεταχείριση. Πλήρες πελατολόγιο.

Ζητείται συγνώμη από άνθρωπο που δεν την έχει ζητήσει ακόμη.

Ζώα:

Πωλείται υπέρβαρο παπαγαλάκι Αμερικής, χρώματα μπλε, πράσινο και μαύρο. Μιλάει, ακούει, σκέφτεται και γράφει (καθ' υπαγόρευση). Μόνο σοβαρές προτάσεις.

Πωλείται υπέρβαρο παπαγαλάκι Αμερικής, χρώματα μπλε, πράσινο και μαύρο. Μιλάει, ακούει, σκέφτεται και γράφει (καθ' υπαγόρευση). Μόνο σοβαρές προτάσεις.

cd – dvd:

«Ντούσαν προδότη, μαλάκα Πειραιώτη»

Το θέμα συζήτησης στην αθλητική επικαιρότητα είναι η αγωνιστική κρίση στον Παναθηναϊκό. Οι πράσινοι, μετά τις δύο εκτός έδρας νίκες στα τέρμη με ΑΕΚ και Ολυμπιακό, κατάφεραν να χάσουν στο ΟΑΚΑ από τον Εργοτέλη και τον Ατρόμητο και από την πανηγυρική απρόσφαιρα και τους ομίλους του Champions League επέστρεψαν στη μιζέρια, την εσωστρέφεια, την απαξίωση και τα αλώνια του ΟΥΦΑ.

Σήμερα, θα καταγράψουμε απλά τους λόγους στους οποίους οφείλεται η αγωνιστική καθίζηση των πράσινων, γιατί τους έχουμε αναλύσει αρκετά σε προηγούμενα φύλλα. Οπως έχουμε πει παλιότερα, ο Παναθηναϊκός δε μπορεί να παίξει ποδοσφαιρο αξώσεων, αφενός γιατί δεν διαθέτει παίχτες αξίας σε θέσεις-κλειδιά (λείπουν από την ομάδα οι πλάγιοι μπακ, το αμυντικό χαρ και ο επιτελικός μέσος και σε αυτούς πρέπει να προσθέσουμε και ένα λίμπερο για τα ευρωπαϊκά παιχνίδια) και αφετέρου γιατί υπάρχει στην ομάδα μια υπαλληλική νοοτροπία, απόρροια της λανθασμένης πολιτικής που ακολουθεί η διοίκηση της. Ο λόγος που ασχολούμαστε με την κατάντια των πράσινων είναι για να τονίσουμε μια αικόνη διαφορισμένη λανθασμένη επιλογή του Τζίγγερ.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα στο σύνολο του αθλητικού Τύπου, ο ιδιοκτήτης του Παναθηναϊκού δεν σκοπεύει να ανανεώσει την συνεργασία του με τον Μουνιόθ, θεωρώντας ότι ο Ισπανός έχει σημαντικό μεριδιού ευθύνης στην αποτυχία κατάκτησης της 2ης θέσης του πρωταθλήματος. Πριν εξηγήσουμε γιατί θεωρούμε λάθος την απομάκρυνσή του από την τεχνική ηγεσία των πράσινων, πρέπει να πούμε ότι η εξέλιξη αυτή αναμένεται, αν σκεφτούμε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί όλα αυτά τα χρόνια ο Τζίγγερ. Ο ιδιοκτήτης του Παναθηναϊκού, πιστός στην πολιτική του, θεωρεί ότι για τις αποτυχίες φταίνε πάντα οι άλλοι και ποτέ ο ίδιος. Συνηθίζει επιπλέον, σε περιόδους κρίσης, να «προστατεύει» τους παίχτες του και προσπαθεί να φορτώσει τις ευθύνες στον εκάστοτε προπονητή. Η μόνη περίπτωση που έβγαλε στη σέντρα τους παίχτες ήταν στην ομάδα που έχασε τον τίτλο από τον Ολυμπιακό στη Ριζούπολη, στην οποία «κόλλησε» τη ρετονιά του λούζερ και στη συνέχεια φρόντισε να πουλήσει οποιονδήποτε παίχτη μπόρεσε από αυτή την ομάδα και να βάλει ζεστό χρήμα στην τοσέπη του.

Εύκολα καταλαβαίνουμε τους λόγους για τους οποίους «στη-

ρίζει» τους παίχτες. Στο τέλος κάθε απο-

τυχημένης χρονιάς είθισται οι οπαδοί να ζητούν εξηγήσεις για την αποτυχία (αν και μετά από τόσα χρόνια πίκρας οι οπαδοί του Παναθηναϊκού δεν έχουν το κουράγιο όπτε να γιουχάρουν την ομάδα για την τραγική εικόνα που παρουσιάζει). Αν ο προπονητής δεν έχει ευθύνη ή για να το πούμε καλύτερα δεν έχει τη μεγαλύτερη ευθύνη για την αποτυχία, αυτός που θα τη χρεωθεί θα είναι η διοίκηση ή οι παίχτες. Και επειδή η διοίκηση στον Παναθηναϊκό δεν κάνει ποτέ λάθος, δεν απομένει παρά να τη χρεωθούν οι ποδοσφαιριστές. Αυτό όμως είναι οικονομικά αισιύφορο για τον Τζίγγερ και συνεπώς δε μπορεί να υιοθετηθεί. Ας υποθέσουμε ότι στο τέλος της χρονιάς γίνεται ο απολογισμός και το συμπέρασμα είναι ότι πρέπει να γίνουν ριζικές αλλαγές στο έμψυχο δυναμικό της ομάδας. Αυτό προϋποθέτει να πέσουν φράγκα για μεταγραφές, με δεδομένο όμως ότι ο Τζίγγερ το χέρι στην τοσέπη το βάζει μόνο το χειμώνα για να μην κρυώνει, είναι ευκολόνότα το για όλα φταίει ο Μουνιόθ.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Μπάκε δεν έκανε ούτε για ταβερνάρης, και συνεπώς οι πιθανότητες να είναι πετυχημένες περιορίστηκαν σημαντικά. Αν το ίδιο μοντέλο εφαρμοστεί και φέτος, καταλαβαίνουμε ότι οι οπαδοί του Παναθηναϊκού δε μπορούν να είναι αισιόδοξοι. Έχουμε γράψει πολλές φορές, ότι ο Μουνιόθ είναι πολύ καλός προπονητής για τα δεδομένα του ελληνικού ποδοσφαίρου και ότι η παραμονή του στον πάγκο των πρασίνων μπορεί να είναι η αρχή για άλλαγή του σκηνικού που θέλει τους πράσινους κομπάρσους και όχι πρωταγωνιστές. Ο Ισπανός, χωρίς να είναι ο μεγάλος προπονητής, έχει τις γνώσεις και τις διασυνδέσεις από τη θητεία του στο ισπανικό πρωτάθλημα, που εγγυούνται ότι οι μεταγραφές που πρέπει να γίνουν θα είναι πετυχημένες και χρήσιμες. Αν σε αυτό προσθέσουμε την εργατικότητά του και το γεγονός ότι του οφέσει να δουλεύει με νεαρούς και ταλαντούχους ποδοσφαιριστές, τους οποίους μάλιστα πρωθεί και στην πρώτη ομάδα, καταλαβαίνουμε την αναγκαιότητα της παραμονής του.

Ας εξετάσουμε όμως και την αντίθετη άποψη που τάσσεται υπέρ της απομάκρυνσης του Μουνιόθ. Οι υποστηρικτές της θεωρούν ότι ο Τζίγγερ έχει καταλάβει την αναγκαιότητα να έχει η ομάδα έναν πολύ καλό προπονητή και γ' αυτό πρέπει να απομακρυνθεί ο Μουνιόθ και να έρθει ένας καλύτερος. Δεν νομίζω ότι κανένας διαφωνεί με αυτή την άποψη, όμως επειδή η θεωρία ορισμένες φορές απέχει παρασάγγας από την πράξη, θα πρέπει να δούμε και σε πρακτικό επίπεδο τι θα γίνει μετά την απομάκρυνσή του. Από τα ονόματα που δημοσιεύονται σαν υποψήφιοι για την ανάληψη της τεχνικής ηγεσίας των πρασίνων, κατά την ταπεινή μου γνώμη, κανένας δεν είναι καλύτερος από τον Μουνιόθ, με εξαίρεση τον Κούπερ, ο οποίος όμως πολύ δύσκολα θα έρθει στο ελληνικό πρωτάθλημα.

«Φαντάσματα» του παρελθόντος (βλέπε Ντούσαν Μπάκε) κάνουν και πάλι την εμφάνισή τους. Ολη η πιάτσα πιστεύει ο επόμενος προπονητής του Παναθηναϊκού θα είναι ο Μπάκε, αφού ο Τζίγγερ θα επιχειρήσει ξανά να τον φέρει στην Παιανία, τώρα που δε δουλεύει πουθενά και δεν έχει δεσμεύσεις. Ας μην ξεχάψεις ότι πριν καταλήξει στον Μουνιόθ ο Τζίγγερ θα είχε κάποια φράγκα στην πιάτσα και πήρε κάμπτοσους παίχτες. Ομως, οι μεταγραφές αυτές δεν έγιναν κατόπιν εισήγησης του προπονητή, που άλλωστε δεν υπήρχε, αφού

λευς στον Ερυθρό Αστέρα) και έτσι το φλερτ δεν είχε αύσιο τέλος.

Η γνώμη της στήλης είναι ότι ο Μπάκε βέβαια δεν πρέπει να έρθει στον Παναθηναϊκό, αφενός γιατί δεν είναι μεγάλος προπονητής και αφετέρου γιατί θα διχαστούν οι οπαδοί, σε αυτούς που θέλουν τον Μπάκε βέβαια και σε αυτούς που δεν τον θέλουν. Πάντως, στην περίπτωση που νέος προπονητής του Παναθηναϊκού είναι ο Μπάκε βέβαια, η στήλη δηλώνει ότι την επαύριο της επιλογής του θα ξεκινήσει τον ανένδοτο αγώνα, προκειμένου να σηκωθεί και να φύγει. Προς το παρόν, στα σενάρια που θέλουν την ΠΑΕ Παναθηναϊκό να συζητάει μαζί του αντιπαραθέτουμε το γνωστό σύνθημα που έχει αρκετές φορές δονήσει την πράσινη εξέδρα.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Συνάντηση ανάμεσα στο Δήμαρχο Αθηναίων και τον πρόεδρο του Ερασιτέχνη Παναθηναϊκού έγινε την περασμένη Πέμπτη, προκειμένου να βρεθεί η χρυσή τομή και να προχωρήσουν οι διαδικασίες για την κατασκευή του γηπέδου. Ως γνωστόν, ο Ερασιτέχνης δεν συμφωνεί με τους όρους που του έχουν θέσει ο δήμος και η ΠΑΕ και έχει μπλοκάρει τις εξελίξεις. Ήταν αναγκαίο λοιπόν να γίνει αυτή η σύσκεψη και παρά το γεγονός ότι το κλίμα ήταν εγκάρδιο οι δύο πλευρές δεν κατάφεραν να συμφωνήσουν. Επειδή όμως δεν μπορούσαν και να τα σπάσουν, αποφασίστηκε να δημιουργηθεί μια ομάδα εργασίας που θα εντοπίσει και θα καταγράψει τις διαφορές, ανάμεσα στις δύο πλευρές και στη συνέχεια αυτές θα συζητηθούν διεξοδικά, προκειμένου να βρεθεί λύση. Οι Γιανακόπουλοι δεν δείχνουν διατεθειμένοι να υποκύψουν και όλα δειχνούν ότι το σήμα θα έχει νέα επεισόδια.

ΥΓ2: Με απόφασή του πορτογαλικό δικαστήριο αλλάζει τα δεδομένα στο χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Σύμφωνα με αυτή, ένας ποδοσφαιριστής είναι ελεύθερος να μεταγραφεί στην ομάδα που επιθυμεί, αρκεί να καταβάλει στην ομάδα του το αντίτιμο του συμβολαίου του. Αν η απόφαση υιοθετηθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, θα έχουμε μια νέα υπόθεση Μπόσμαν. Περισσότερα για το θέμα σε επόμενο φύλλο, όταν γίνουν γνωστές περισσότερες λεπτομέρειες.

■ ΟΛΙΒΙΕ ΝΤΑΧΑΝ Η ζωή σαν τριαντάφυλλο

Ειαιρετικά δραματικά βιογραφία της μεγάλης Γαλλίδας τραγουδίστριας Έντιθ Πιάφ, της οποίας η τραγική ζωή έγινε θεατρικό έργο από τον Ζαν Κοκτό και τώρα ταινία με την εκπληκτική Μαριόν Κοντιγιάρ στον κεντρικό ρόλο. Γεννημένη από μητέρα πόρνη η Πιάφ έζησε την παιδική της ηλικία σε μπορντέλο, τυφλή για ένα διάστημα από φλεγμονή στον κερατοειδή, έπειτα ο πατέρας της την χρησιμοποίησε σε νούμερα του τοίρου, ωστόσο άρχισε να τραγουδά μόνη της στους δρόμους για πενταροδεκάρες. Πορνεία, ποτά, καυγάδες και τραγούδι σε ύποπτη παρασκευή της ζωής της, ώσπου την ανακάλυψε ο Λεπλέ, ιδιοκτήτης νυκτερινού κέντρου (στο ρόλο πολύ καλός και λιτός ο Ζεράρ Ντεπαρντέ) που της άλλαξε το επίθετο σε Πιάφ

(σπουργιτάκι). Η από και και πέρα ανοδική της πορεία

Ο Τεμπονέρας ζει- με Πέτρουλα και Καλτεζά μας οδηγεί ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΙ ΜΕ ΣΧΟΙΝΙ (λέει ένα τραγούδι)

Λευτεριά στον Β. Στεργίου

◆ Λουληδες: οι οπαδοί του Λουλα στην Ελλάδα.

◆ Λαθροχειρία πρώτου μεγέθους: «Το 1979 καταλήψεις σήμαινε αντιμαθήματα και επιτυχημένες διαδηλώσεις, ήταν οι μαζικές διαδηλώσεις που ολοκληρώνονταν χωρίς να γίνουν επεισόδια. Και όταν η Αστυνομική Διεύθυνση Αθηνών μας κάλεσε, ως ΚΣ της ΕΦΕΕ πριν από μια πορεία για να συνεννοθούμε πώς θα γίνει χωρίς επεισόδια, πήγαμε μετά χαράς». (Γι' αυτό στον αέρα -και στα αμφιθέατρα- κυκλοφορούσε το '79 το σύνθημα «πουλημένη ΕΦΕΕ» - που συναπαρτιζόταν από τις «γνωστές» δημοκρατικές δυνάμεις ΠΑΣΠ - ΚΝΕ (ΠΣΚ) - ΔΗΜ. ΑΓΩΝΑΣ (ΚΚΕ εωστ.), γ' αυτό και ΥΠΗΡΧΕ καταστολή κρατική και το '79. Και επειδή το χοντραίνει ο συγγραφέας του κειμένου (Γ. Μπασιάκος, Η ΑΥΤΗ, 16-3-07) μιλώντας για «αντιεξουσιαστές λαϊκές της εξουσίας», μόνο και μόνο η εξέλιξη του από «ανανεωτής της αριστεράς» σε πανεπιστημιακό τοπράκι τα λέει όλα... Φτύστε τον!

◆ Διαρκές το συνέδριο του ΣΥΝ, διαφράξεις και η αγωνία του για την κοινοβουλευτική του εκπροσώπηση.
◆ Τον πουλό ο Περισσός στο συνέδριο της ΧΣΕΕ.

◆ «Εδειραν ψυχικώς πάσχοντα μέσα σε αστυνομικό τμήμα» αναρωτιέται ο Β.Β. σε σχόλιο στην ΑΥΤΗ, 15-3-07. Και... μετά: αφού παρενέβη στο Αθραμόπουλος όλα... καλά.

◆ Θα μας κουφάνει ο Νικ. Κακλαμάνης: «Ναι στις μικρές διαδηλώσεις που δεν επιτρέαζουν τους ρυθμούς της πόλης»

στο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ της 14-3-07. (Κάπως έτσι «διαπαίδαγωγούν» τα KNAT - γιατί και αυτά εργαζόμενα παιδιά του λαού είναι...

◆ Στο ίδιο φύλλο του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ ο γνωστός-γνωστός Μπογιόπουλος (σ. 27) θυμάται τα «ΜΑΤ-βουλικανιζάτερ», «ξεχνάει» (ευλόγως) όμως τα λουλούδια στα ΜΑΤ από τους Μπουτο-Πατάκηδες του καιρού εκείνο (μνήμη επιλεκτική).

◆ Οπως πάει η ΚΝΕ εκτός από τον «Οδηγητή» (ένθετο στο Ριζοσπάστη) θα παραμείνει έκθετο.

◆ Γαλλία: όσα μπαϊρού ο άνεμος.
◆ Καλός και ζεστός (λόγω φορητικού κινήματος) ο φετενίς χειμώνας.

◆ Ο ρωσικός ιμπεριαλισμός παρέλασε στην Αθήνα και η ΟΑΚΚΕ ούτε μια συγκέντρωση.

◆ «Σίλβεστερ Σταλόνε, 61 ετών, καλογυμνασμένος και μυώδης Ιταλοαμερικανός ηθοποιός, κρα-

(ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, 13-3-07). Small is beautiful!
◆ «Άκου ΜΑΤατζή!» είναι το πόνημα του Παύλου Ριζαργιώτη

τήθηκε για μερικές ώρες τον περασμένο μήνα στο αεροδρόμιο του Σίδνεϊ, όταν μετά από έλεγχο των χειραποσκευών του οι τελωνειακοί βρήκαν μεγάλες

◆ Και μια καλή μαλακία (από τον ΑΔΕΣΜΕΥΤΟ του Ρίζου): «Αυξήσεις μισθών μέχρι και 40%!» που γίνεται (σ. 9) «αύξηση των μηνιαίων αποδοχών από 20-40% για όσους υπαλλήλους καθίσουν στα θρανία του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης ή φορτίσουν σε κάπιο ΑΕΙ ή ΤΕΙ της ημεδαπής». Ζήσε, μαύρε μου...

◆ Αδέσμευτος Τύπος (που λέει ο λόγος, δηλαδή) (12-3-07): «Χαροπαλεύει ο ένας (σ.σ. εννοεί μπάτσος) από τους τραυματίες» (σ.1), ενώ: «Σύμφωνα με πληροφορίες, ο αστυνομικός που παρέμεινε για νοσηλεία φέρει τραύματα στο κεφάλι,

έχει χάσει τα δόντια του και έχει τραυματιστεί στον ογκώνα». Κατά τα άλλα «χαροπαλεύει».

◆ Και μέσα σ' όλα ο Τζωρτζάνος «τρελάθηκε».

◆ ««Ντουντούκα» της ΝΔ, πρεμβάσεις του ΚΚΕ» γράφει το ΠΡΙΝ (18-3-07). Φυσικά και συμφωνούμε. Άλλα να συμπληρώσουμε και για κάπιο άλογός με περιβραχίονα» της ΟΛΜΕ-ΔΟΕΠΟΣΔΕΠ-Παρεμβάσεων (μάλιστα κάποιος κ. Κώστας των Παρεμβάσεων έχω από το χώρο της (κλειστής) πρωτανείας μας έκανε και ανάκριση του στηλ «ποιος είσαι και τι εκπροσωπείς». Οταν δε κάπιο τσουτσέκι μέσα από την πρωτανεία φωτογράφιζε κάπιο κόδιμο απέξω και θελήσαμε κι εμείς να τον βγάλουμε φωτογραφία η «περιφρούρηση» μάς απαγόρευσε να το κάνουμε... (15-3-07).

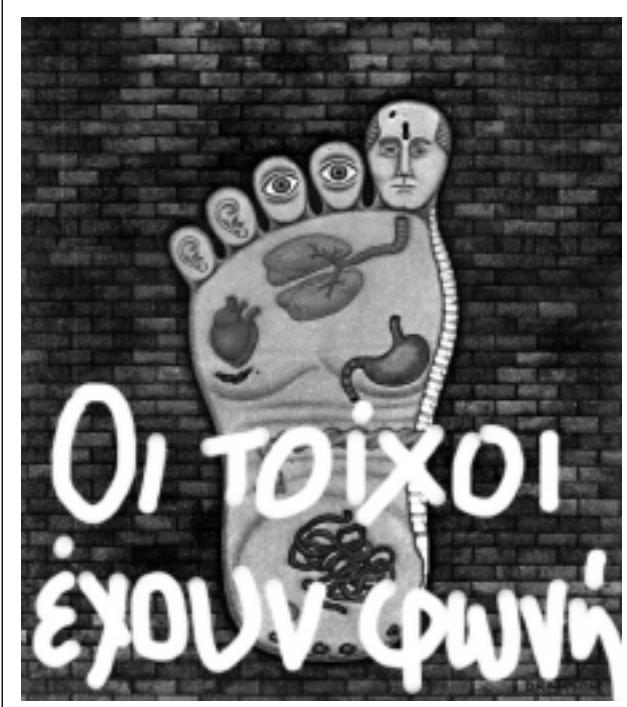
Βασιλης

ποσό- τητες απαγορευμένων στρεοειδών που ενισχύουν τις ανθρώπινες ορμόνες» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, Σ.64, 15-3-07). Καλογυμνασμένος, μυώδης και στεροειδής: αντίφαση εν τοις δροΐς...
◆ Τη «σιωπηρή πλειοψηφία» θυμάται και την «γλαύζια γενιά» καλεί σε κινητοποίηση από τις στήλες του ΕΛΡΥΠ (Ελεύθερου Ρύπου) ο Χρ. Πασαλάρης (Τσούζειειειε!!!).
◆ Για άλλη μια φορά «αθώος» ο Τσιτουρίδης.
◆ Με τον Σάββα τον Ξηρό... ρεεες;
◆ Γιωργάκης, ΣΥΝ, Περισσός, Πολύδωρας καταγγέλουν εν χορώ τους κουκουλοφόρους. (Ενας αγωγός συνεργοσίας συνδέει τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας...).
◆ Και εντωμετάξικιανούνται τα αιτήματα των ΜΑΤ (και ειδικών φρουρών). (Σκυλιά φυλάτε τ' αφεντικά σας).

ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ

Ενα ξέπτυνο και ακριβές, χωρίς διαλόγους και κρίσεις ντοκιμαντέρ για την εκβιομηχανοποιημένη παραγωγή τροφίμων. Ακόμα και ο πιο ενημερωμένος θεατής θα μείνει έκεφαβος μπροστά στην έκταση της αυτοματοποίησης των αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Μιλάμε για εντατικοποίηση και γραμμή παραγωγής πανομοιότυπη με αυτή των μεγάλων εργοστασίων. Τα θερμοκήπια και τα εκτροφεία τους θυμίζουν τεράστιες βιομηχανικές μονάδες. Η οθόνη πλημμυρίζει από σουρεαλιστικές εικόνες που θυμίζουν επιστημονική φαντασία. Ενδιάμεσα παρεμβάλλονται οι εικόνες των λιγόλογων αποξενωμένων εργατών. Αν και όπως είπομε η ταινία δεν κάνει σχόλιο δύσων βλέπουμε, το όλο σκηνικό παραπέμπει στον εφιάλτη των συνεχών διατροφικών σκανδάλων που κάθε λίγο και λιγάκι ζούμε. Ο καπιταλισμός βιάζει με κάθε τρόπο τη φύση και αυτό το ντοκιμαντέρ δείχνει μια από τις πλευρές του βιασμού.

Ελένη Σταματίου

◆ Αστυνομία παντού, δικαιοσύνη πουθενά

Το συμπέρασμα του συνθήματος είναι σοβαρότατο. Άλλα εμείς θα το πάμε λίγο ποδοσφαιρικά. Παλιά, το σύστημα, το σύστημα του καπιταλισμού, είχε καθαρούς (όσο γίνεται φυσικά) ρόλους στο γήπεδο. Τερματοφύλακας, δεξιά μπακ, αριστερό μπακ, σέντερ μπακ, λίμπερο, αμυντικό χαρφ κ.λπ. Ο κάθε παίκτης κρατούσε το ρόλο του. Μετά ήρθε το ολοκληρωτικό ποδόσφαιρο. Ενισχυμένο με κάθε ειδούς φαρμακευτικές συντογές για να γίνονται οι παίκτες πύρωνται. Οι θέσεις καταργήθηκαν (πάλι όσο γίνεται). Το δεξιό μπακ γίνεται αριστερό εξτρέμ, ο επιθετικός αμυντικός, το αμυντικό χαρφ φορ κ.λπ. Αν υποθέσουμε ότι η αστυνομία είναι ένα σκληρό αμυντικό χαρφ και η δικαιοσύνη (ως ανεξάρτητη και τυφλή) ένας επιτελικός παίχτης, συνάντησαν εναλλάσσονται. Το ίδιο γίνεται π.χ. με το ΚΚΕ. Ξεκίναει ως αριστερό μπακ, μετατρέπεται σε αμυντικό χαρφ (με τα παλούκια εναντίον διαδηλωτών) και παίζει μέχρι και τερματοφύλακας στο σύστημα (επιθετικός παίχτης ποτέ, εδώ υπάρχει πρόβλημα φυσικής κατάστασης). Βεβαίως, το θέμα δεν είναι καθόλου αστείο. Άλλα δεν είμαστε εμείς που το εκχυδαίζουμε. Είναι άλλοι αυτοί οι αριστεροί που εν έτει 2007 διεκδικούν έναν δίκαιο καπιταλισμό, με διακριτούς ρόλους, με ηθικούς κανόνες, με νόμους που δεν θα παραβιάζονται από την κυριαρχητική τάξη. Ενας τέτοιος καπιταλισμός είναι αδύνατος στην εποχή της βαρβαρότητας. Το σύνθημα αυτό υπενθυμίζει. Δεν διαπιστώνει οπλά τι γίνεται.

◆ Οσα δεν φτάνει η ΠΚΣ τα κάνει προβοκάτσια

Κοιτάξτε, αγαπητοί φίλοι. Μη βιάζεστε. Ας το αναλύσουμε πετε θέμα. Ας δούμε τα δεδομένα.

Χαροκόπειος Φλωράκης: Αριστερά της αριστεράς είναι η δεξιά.

Οι νοικοκυραίοι φοβούνται τις κουκούλες και τις άλλες βίαιες ενέργειες. Αρά, το κόμμα κινδυνεύει να χάσει ψήφους. Το ΚΚΕ έχει υπογράψει ότι θα αικολουθήσει τον κοινοβουλευτικό δρόμο δράστης και σέβεται την υπογραφή του. Ας που μέσα στη φασαρία των καταλήψεων γίνεται να μη γίνουν φοιτητικές εκλογές. Τι θα γίνει τότε το κίνημα χωρίς εκλεγμένα ΔΣ; Θα καταστραφεί. Δεν έχει σημασία που στο σημερινό κίνημα τα εκλεγμένα ΔΣ δεν παίζουν κανέναν ρόλο. Σημασία έχει ότι δεν θα φανεί η άνοδος των ψήφων της ΠΚΣ στη φοιτητική νεολαία. Θα πάντα χαμένα και τα ψηφοδελτια που ήδη φτιάχνονται. Βλέπετε λοιπόν ότι το θέμα είναι σύνθετο. Είναι θέμα αρχών και θέμα ψήφων. Αρά, θέμα παλουκιών. Οχι παροιμών.

◆ Συνάδελφε, σε βασισμίους οτελείωτες ώρες στα μαγαζιά. Κυβέρνηση και μεγαλέμποροι σε πληρώνουν με μισθούς πείνας. Γράψου τώρα σ

Ηαλήθεια είναι ότι η κυβέρνηση βρίσκεται σε πονικό, καθώς προσπαθεί να ξεφύγει από την αποκάλυψη του σκανδάλου του ΤΕΑΔΥ, με πρωταγωνιστές «καταγάλανο» παιδιά. Δεν έχουν καταφέρει ακόμα να συμφωνήσουν αν οι πράξεις της διοκησης του ΤΕΑΔΥ ήταν νόμιμες ή όχι. «Η συμπεριφορά του διοκητικού συμβουλίου του συγκεκριμένου Ταμείου δεν ήταν σύννομη», δηλώνει στο πρεσ Ρουμ ο Αντώναρος (ο ίδιος που δύο μέρες πριν δήλωνε ότι... δεν υπάρχει σκάνδαλο). Το ακριβώς αντίθετο υποστήριξε ο Τσιτουρίδης στην εκπομπή του Πρε-

ανακοίνωση αυτή προωθήθηκε ως πληρωμένη καταχώρηση στις εφημερίδες, όμως στη συνέχεια αποσύρθηκε. Γιατί; Γιατί έπεισε «σύρμο» από Ρηγκίλης μεριά να το βουλώσουν και να περιμένουν να περάσει η μπόρα.

Θα μπορούσε να πει κανείς, όπως λέει το ΠΑΣΟΚ (η Βασούλα έχει ξεπαθώσει), ότι αυτή η ανακοίνωση της «Ακροπόλεως» με δυο τρόπους μπορεί να ερμηνευτεί: ή το ΤΕΑΔΥ διοικούνταν από ηλιθίους ή είχαν πέσει οι «νόμιμες» μίζες. Μπορεί κανείς να το αποδείξει νομικά; Είμαστε σήμεροι ότι τα τυχόν ήνη έχουν ήδη εξαφανιστεί.

Συνένοχοι ή βλάκες;

Η αντιπολίτευση μιλά για πολιτικές ευθύνες τουλάχιστον του Σ. Τσιτουρίδη για το σκάνδαλο της «αφαίμαξης» του ΤΕΑΔΥ από χρηματιστηριακή εταιρία και ζητά την παραίτησή του ή την αποπομπή του από τον πρωθυπουργό. Πολιτικοί αναλυτές γράφουν πύρινα άρθρα υπενθυμίζοντας το περιεχόμενο της έννοιας «πολιτική ευθύνη» και κατηγορώντας τα κόμματα πως όταν βρίσκονται στην κυβέρνηση έχουν αυτά που έλεγαν ως αντιπολίτευση.

Οι μόνοι που δεν δέχονται ότι έχουν οποιαδήποτε ευθύνη είναι οι διορισμένοι από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία εκπρόσωποι στο ΔΣ του Ταμείου. Για να ακριβολογούμε, όχι αυτοί ως άτομα, αλλά το σύνολο της γραφειοκρατίας που τους διόρισε.

Είναι γνωστό ότι ο Τσιτουρίδης από την πρώτη στιγμή και προκειμένου να βγάλει την ουρά του απέξω, αλλά και να προστατέψει το «γαλάζιο παιδί». Αγάπτιο Σπηλαιοφορίδη, που ο ίδιος διόρισε στην προεδρία του ΤΕΑΔΥ, μίλησε για ισομερείς ευθύνες όλου του ΔΣ του Ταμείου. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία όρχισε τότε να σκίζει τα ρούχα της διαμαρτυρόμενην. Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ κατήγγειλε τον Τσιτουρίδη ότι «επιχειρεί να ενοχοποιήσει ολόκληρο το ΔΣ του ΤΕΑΔΥ και να το καταστήσει συνυπεύθυνο για πράξεις και παραλείψεις που αφορούν εκείνους που έχοντας την ευθύνη της εκτέλεσης των αποφάσεων παραβίασαν και τις αποφάσεις που οι ίδιοι ψήφισαν και τις εισηγήσεις που έκαναν προς το ΔΣ ως αιτιολογική βάση των αποφάσεων, με προεάρχοντα τον Πρόεδρο».

Εμείς δε λέμε ότι οι ΑΔΕΔΙΤΕΣ στο ΔΣ του ΤΕΑΔΥ πήραν μέρος στην κομπίνα, μολονότι κανένας δε μπορεί να αποκλείσει τίποτα. Απλά, έφουμε ότι αυτές οι κομπίνες δεν στίνονται με πολλούς, γιατί «βρομάνε» μετά και δε συμμαζεύονται. Αναρωτιόμαστε, όμως, για το εξής: ο πρόεδρος τους παρουσίασε μια ειστήση που και, όπως οι ίδιοι λένε, στη συνέχεια την παραβίασε. Και αυτοί τι έκαναν; Δε ζήτησαν λογαριασμό για την υλοποίηση της απόφασης στην οποία συμφώνησαν; Αρκεστικά στην απόφαση και μετά άφησαν τον πρόεδρο να κάνει ό,τι θέλει; Στήθηκε μια κομπίνα, ληστεύτηκε το Ταμείο και αυτοί λένε ότι δε φταίνε!

Εντάξει, το καταλαβαίνουμε να θέλουν να απαλλάξουν τον εαυτό τους από κάθε ποινική ευθύνη (η υπεράσπιση είναι δικαίωμα κάθε κατηγορούμενου), όμως πολιτική ευθύνη δεν έχουν, Τοποθετήθηκαν κάπου (αλήθεια, έξοδα παράστασης για τις συνεδριάσεις έπαιρναν;) για να υπερασπιστούν υποτίθεται τα συμφέροντα των συναδέλφων τους και αυτοί πειριζόνται από την εγκρίνουν τις αποφάσεις ενός νεοδιορισμένου «γαλάζιου» προέδρου, χωρίς να τον ελέγχουν! Και καμάρωνυν κιόλας, χωρίς να έχουν την ευθύνη να παρατηθούν, παραδεχόμενοι τουλάχιστον ότι είναι ανίκανοι, ότι κακώς τοποθετήθηκαν σ' αυτές τις θέσεις.

Βέβαια, το μείζον ζήτημα είναι η έγκριση που έδιναν για συμμετοχή του Ταμείου στο χρηματιστηριακό τζόγο και μάλιστα στην πιο επιθετική και πιο ύπουλη ταυτόχρονα μορφή αυτού του τζόγου. Στα λεγόμενα σύνθετα προϊόντα, εκεί που γίνονται τα μεγάλα κόλπα. Είναι τόσο διεφθαρμένη η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που δεν τόλμησε να απαιτήσει ούτε καν αυτό που αποφάσισαν τώρα ο Αλογοσκούφης με τον Τσιτουρίδη. Δεν είναι απλώς ανίκανοι. Είναι συνυπεύθυνοι.

Π.Γ.

Γδύνουν τα Ταμεία συμψηφίζουν τις ευθύνες τους

τεντέρη (στο ερώτημα: αφού δεν υπάρχει προβλήμα νομιμότητας, τότε γιατί έστειλε το πρόσημα του ελέγχου στον εισαγγέλεα, ακόμα δεν έχει καταφέρει να αποντήσει).

Για να τελειώνουμε, όμως, με τη νομική πτυχή του σκανδάλου, προβλέπουμε ότι για μια ακόμη φορά θα επιβεβαιώθει το παλιό δόγμα: «Θέλεις να συγκαλύψεις ένα σκάνδαλο; Στελτο στον εισαγγελέα». Σπεύδουμε να πάμε, μολονότι δεν τρέφουμε καμία εμπιστοσύνη προς τις δικαστικές αρχές, ότι δεν φταίνει κατ' ανάγκη οι εισαγγελείς ή οι δικαστές. Είναι το νομικό πλαίσιο που τους δένει τα χέρια. Και όταν πρόκειται για ανθρώπους της αστικής τάξης το νομικό πλαίσιο τηρείται με θρησκευτική ευλάβεια. Τι θα βγει στο τέλος; Οτι η «Ακρόπολις», η χρηματιστηριακή που κάνει μπίζνες με τα ασφαλιστικά ταμεία, πούλησε ένα ομόλογο βγάζοντας κέρδος. Αυτό δεν απογορεύεται. Αντιθέτως, θεωρείται απόλυτα θεμιτό στο σύστημα που ζόμε. Το ότι η «Ακρόπολις» είναι απόλυτα καλυμμένη φαίνεται από ανακοίνωση που εξέδωσε την περασμένη Τρίτη, στην οποία ανέφερε: «το ΤΕΑΔΥ μετά την πραγματοποίηση της συναλλαγής ενημερώθηκε εγγράφως και ουδέποτε αμφισβήτησε, όπως είχε το δικαίωμα, τις εν λόγω συναλλαγές».

τους.

Για να κλείσει αυτό το κεφάλαιο, ένα μόνο ερώτημα μένει αναπάντητο: αφού μια χαρά πήγαιναν οι μπίζνες και οι κονόμες, γιατί έσπασε το σκάνδαλο; Για το λόγο που ξεσπούν τα περισσότερα οικονομικά σκάνδαλα στον ανταγωνισμό. Επειδή η «Ακρόπολις» δεν δρα μονοπωλιακά στο χρηματιστήριο, άλλα έχει και ανταγωνιστές που θέλουν να τις πάρουν τις προνομιακές σχέσεις με τόσο σημαντικούς «θεσμικούς επενδυτές» όπως είναι τα ασφαλιστικά ταμεία. Ο ανελέητος πόλεμος των «ρωντιέρηδων» και των «μεσαζόντων» έφρασε μέχρι την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, η οποία για άλλους λόγους «έβγαλε στη σέντρα» την «Ακρόπολι» με αποτέλεσμα να αποκαλυφθεί και το «γδύσιμο» του ΤΕΑΔΥ.

Το ουσιαστικό ζήτημα, που με δραματικό τρόπο τέθηκε και πάλι (είχε ξανατεθεί μετά την κατρακύλα του Χρηματιστήριου), είναι αυτό καθεαυτό το τζογάρισμα των αποθεματικών των Ασφαλιστικών Ταμείων στο Χρηματιστήριο. Γιατί χρηματιστηριακός τζόγος και «χρηστή διοχείριση» είναι έννοιες ασύμβατες. Δεν γίνεται να μη βρεθούν σε κάποιο Ταμείο ανάλογες περιπτώσεις αγοράς χρηματιστηριακών προϊόντων με «καπέλο». Αυτό το ξέρουν καλά οι Πασόκοι, γι' αυτό και η Βάσω μηλησε για «προσπάθεια συμψηφισμού», ομολογώντας ότι είναι εμμέσως πληγ σαφώς όπι και τα δικά τους «παιδιά» τις έχουν κάνει τις λοβιτούρες

ριξη τραπεζών και κυβερνήσεων. Δείτε μόνο πόσες περιέργεις διαδρομές ακολούθησε ένα ομόλογο του ελληνικού δημοσίου μέχρι να αγοραστεί από το ΤΕΑΔΥ. Το αγόρασε η JP Morgan στο Λονδίνο, το πούλησε στη Γερμανία, από εκεί το πήρε η «Ακρόπολις» και το «έχωσε» στο ΤΕΑΔΥ. Σε κάθε σταθμό έβγαιναν κέρδη και μεστικά και στον τελευταίο σταθμό, βέβαια, φράνεται να έχει πέσει και μίζα. Προσέξτε το σχίζοφρενικό του πράγματος: για να δανειστεί το ελληνικό δημόσιο από ένα Ταμείο, πρέπει να βγάλουν κέρδη τουλάχιστον τρεις «ρωντιέρηδες»! Και γιατί δεν δανειζόνται απευθείας, καθορίζοντας ένα επιτόκιο της πάσσας; Και μόνο τα κέρδη των ενδιάμεσων να βγάλεις, η συναλλαγή θα ήταν συμφέρουσα και για το δημόσιο και για το Ταμείο.

Η απάντηση σ' αυτόν τον προβληματισμό είναι έξαιρετικά απλή. Το δημόσιο δουλεύει για λογαριασμό των τραπεζιτών και των χρηματιστών. Δεν του φτάνει που χρεώνει τον ελληνικό λαό και τον στραγγίζει με τη φορολογία, προσφέρει ακόμα και τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων στην κερδοσκοπία των αρπακτικών του χρηματιστήριου. Κι ύστερα, διαπιστώνει ότι το ασφαλιστικό σύστημα χωλαίνει και ετοιμάζει νέα μέτρα σε βάρος των ασφαλισμένων.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλευ 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΑΠΩΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ